

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 23. juli 2008 (29.07)
(OR. en)**

12108/08

**Interinstitutionel sag:
2008/0154 (COD)**

**ENV 485
CODEC 1008**

FORSLAG

fra:	Europa-Kommissionen
modtaget den:	18. juli 2008
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, til Javier SOLANA, generalsekretær/højtstående repræsentant.

Bilag: KOM(2008) 402 endelig

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 16.7.2008

KOM(2008) 402 endelig

2008/0154 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og
miljørevision (EMAS)**

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2008) 2121}

{SEK(2008) 2122}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

1.1. Begrundelse og formål

Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) blev første gang indført i 1993¹, og i 2001 blev den revideret ved Europa-Parlamentets og Rådets nugældende forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)².

Forslagets formål er at styrke ordningen ved at gøre den mere effektiv og øge dens tiltrækningskraft for organisationerne med følgende målsætninger:

- at få flere organisationer til at anvende ordningen³
- at få EMAS anerkendt som reference for miljøledelsessystemer
- at gøre det muligt for organisationer, der anvender andre miljøledelsessystemer, at ajourføre deres system til EMAS-standard
- at få virkningerne til at brede sig som ringe i vandet fra de EMAS-registrerede organisationer ved at stille krav om, at disse organisationer tager miljøhensyn, når de vælger leverandører.

De foreslåede ændringer fokuserer på indholdet med særlig opmærksomhed rettet mod små organisationers behov (små og mellemstore virksomheder og små myndighedsorganisationer), de institutionelle rammer og forbindelserne til andre af fællesskabets politiske virkemidler.

1.2. Generel baggrund

I henhold til EMAS-forordningens artikel 15 skal kommissionen tage EMAS-ordningen op til fornyet vurdering på baggrund af erfaringerne med, hvordan den har fungeret, og i givet fald stille forslag om ændringer til Europa-Parlamentet og Rådet.

Derfor blev der i 2005 gennemført en omfattende evalueringsundersøgelse af EMAS-ordningen. Sammen med bidrag fra forskellige berørte parter har undersøgelsen påpeget ordningens styrker og svagheder, og det mandede ud i forslag til, hvordan forordningen kan gøres mere effektiv.

1.3. Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

EMAS-revisionen indgår i en pakke af foranstaltninger, der ledsager meddelelsen om en handlingsplan for bæredygtighed inden for forbrug og produktion, der skal udsendes i juni/juli 2008. Handlingsplanen sigter mod at fremkalde et væsentligt skift i forbrugernes og produ-

¹ Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 af 29. juni 1993 om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevisionen, EFT L 168 af 10.7.1993, s. 1.

² EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

³ Ved udgangen af 2007 var der 6000 registrerede EMAS-anlægsområder. For nærmere oplysninger henvises der til denne konsekvensvurdering, der følger med dette dokument, afsnit 2.1.2 og 2.2.5: KOM(2008)xxx endelig.

centernes adfærd hen imod bedre produkter, en mere ressourcebesparende og renere produktion og et mere intelligent forbrug. Foruden den reviderede EMAS-ordning vil den omfatte en revision af miljømærkeforordningen og en meddelelse om grønne offentlige indkøb.

2. INTERESSENTHØRING OG KONSEKVENSANALYSE

2.1. Interessenthøring

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Kommissionens tjenestegrene fører løbende samtaler med repræsentanter for medlemsstaterne og med de øvrige berørte parter i EMAS-processen for at følge med i den praktiske gennemførelse af ordningen.

De instanser i medlemsstaterne, der driver EMAS-ordningen (registreringsorganer og akkrediteringsorganer), har holdt en række interessentmøder og seminarer om ordningens fremtid og fremsat anbefalinger om, hvordan den bør revideres.

Medlemsstaterne er via deres repræsentanter i det udvalg, der er nedsat i henhold til EMAS-forordningens artikel 14, blevet hørt i alle revisionsprocessen faser og har bidraget til revisionsarbejdet⁴.

Kommissionen har holdt fire arbejdsgruppemøder⁵ og et revisionsseminar⁶ med udvalgte EMAS-eksperter (verifikatorer, konsulenter, akkrediteringsorganer og registreringsorganer).

Kommissionen har aflagt besøg i udvalgte medlemsstater for at indhente deres opfattelse af, hvordan forordningen bør revideres, og ved disse lejligheder har medlemsstaterne og andre berørte parter forelagt deres tanker om ordningens fremtid.

Et konsulentkonsortium har foretaget en omfattende evalueringsundersøgelse af EMAS og miljømærket for Generaldirektoratet for Miljø (EVER-undersøgelsen). Det undersøgte, hvordan europæiske organisationer opfatter EMAS med hensyn til motiver, succesfaktorer og udbytte, og konkluderede i en række anbefalinger om, hvordan EMAS bør revideres. Resultaterne blev fremlagt, drøftet og uddybet under to seminarer i september 2005 med deltagelse fra institutioner, virksomheder, praktiserende konsulenter og folkelige organisationer.

I maj 2006 afsluttedes REMAS, et treårigt projekt, der blev finansieret af EU-midler fra Life-Miljø, og som udføres af den britiske miljøstyrelse, den skotske miljøstyrelse, det britiske *Institute of Environmental Management and Assessment* og den irske miljøstyrelse. Projektet viste gennem en detaljeret statistisk analyse, hvordan forskellige typer af miljøledelses-systemer påvirker den praktiske miljøledelse på en organisations anlægsområde, og hvilken betydning de har for overholdelsen af lovgivningen og for præstationerne i forhold til den bedste tilgængelige teknik.

Høringssvarene

EVER-undersøgelsen viste, at EMAS anses for at være et middel til at tage hensyn til miljøforhold i organisationens kollektive værdisystem og forbedre virksomhedens ry. EMAS opfattes ikke kun som et middel til at reducere omkostningerne til affaldsbortskaffelse, energiforbrug mv., men også som et signal om miljøvenlighed.

⁴ Udvalget har holdt møder den 20. juni 2005 (Bruxelles), den 29.-30. juni 2006 (Luxembourg), den 13.-14. november 2006 (Athen) og den 13.-14. juni 2007 (Warszawa).

⁵ Den 17. maj, 9. juni, 20. juli og 27. juli 2006.

⁶ Den 11.-12. december 2006.

Miljøforbedringer, imageforbedringer og omkostningsreduktioner opfattes som langt de vigtigste fordele ved at tage EMAS i brug. Selvom næsten halvdelen af respondenterne i EVER-undersøgelsen mente, at udbyttet ved EMAS opgjort i penge ikke stod mål med udgifterne til systemet, var over to tredjedele af respondenterne af den opfattelse, at EMAS var en succes, når man inddrog både økonomiske og ikke-økonomiske elementer i sammenligningen mellem udbytte og omkostninger.

REMAS-projektet viste, at miljøforvaltningsaktiviteterne på et anlægsområde blev bedre, hvis organisationen tog et akkrediteret, certificeret miljøledelsessystem i brug, og at der er grundlag for at antage, at miljøledelsen ud fra en overordnet betragtning er bedre under EMAS end under andre systemer⁷.

På den anden side har undersøgelsen vist, at EMAS ikke har nået sin maksimale udbredelse. De tre vigtigste hindringer for at indføre EMAS var efter respondenternes opfattelse udgifterne til systemet, det ringe engagement i organisationernes ledelser og det omfattende papirarbejde/bureaukrati. Selv om antallet af EMAS-registreringer fortsat vokser stabilt (der er i øjeblikket over 5.000 organisationer registreret i Fællesskabet), udgør de kun en meget lille del af de organisationer, der kunne have gavn af ordningen.

Disse konklusioner fik tilslutning fra de fleste af de hørte interessenter, og Kommissionens tjenestegrene har taget hensyn til dem, da de analyserede, hvilke muligheder der var for at revidere ordningen, og besluttede sig for, hvilken retning ændringsforslaget skulle tage, og hvilke ændringer der er grund til at foretage af den nuværende EMAS-forordning.

Der blev holdt åben internethøring fra 22.12.2006 til 26.2.2007. Kommissionen fik 214 svar.

2.2. Konsekvensanalyse

Kommissionen har udført en konsekvensanalyse, som fastsat i arbejdsprogrammet, og herunder overvejet tre hovedmuligheder:

- videreførelse af de nuværende principper
- gradvis afvikling af ordningen
- gennemgribende ændring af forordningen.

At videreføre ordningen efter de nuværende principper ville give stabilitet. Kun ændringer af administrativ eller institutionel art kunne komme på tale og kun med det formål at få den nuværende ordning til at fungere bedre. Men det ville ikke give nogen væsentlige forbedringer af ordningens "svage punkter", og chancen for større ændringer ville gå tabt. Alt i alt ville gennemslagskraften stadig være ringe, og det ville underminere ordningens troværdighed. Den ville ikke blive mere synlig, og den skæve fordeling mellem medlemsstaterne ville der næppe blive ændret ved.

En gradvis afvikling af ordningen ville frigøre finansielle og personalemæssige ressourcer. Men både miljømæssigt og økonomisk ville effekten blive negativ. Fællesskabet ville miste et frivilligt element i sin buket af politiske virkemidler. I midtvejsevalueringen af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram⁸ blev det vurderet, at de frivillige virkemidler rummer store muligheder, men ikke er fuldt udviklede, og Kommissionen blev opfordret til at revidere disse

⁷ Se KOM(2008) xxx endelig, konsekvensanalyse til dette dokument. § 1.2.1.

⁸ KOM(2020) 225 endelig: Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om midtvejsevalueringen af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram, udsendt af Kommissionen den 30.4.2007.

ordninger for at øge deres udbredelse og mindske den administrative byrde ved at forvalte dem.

Ved at foretage mere omfattende ændringer i forordningen kan man gøre EMAS-ordningen mere synlig, øge dens gennemslagskraft og hæve dens politiske profil, hvad der vil give den betydelig større udbredelse. På den måde kan Fællesskabet blive i stand til at præstere bedre og mere målrettede resultater på miljøområdet, både direkte og indirekte. Det vil også få gavnlige virkninger for økonomien og mindske de deltagende organisationers administrative byrder ved miljøledelse. Nogle af de foreslåede ændringer forudsætter investeringer og tilvejebringelse af incitament for EMAS-organisationer.

Kvantificerede oplysninger om omkostningerne ved og virkningerne af de forskellige foranstaltninger foreligger ikke endnu, og nogle af mulighederne er indbyrdes afhængige eller markedsbaserede. Derfor kan der ikke siges noget præcist om, hvor meget større ordningens udbredelse vil blive. Der stiles dog mod, at antallet af registrerede organisationer og anlæg ti år efter denne forordnings ikrafttræden bør være det samme som det antal organisationer og anlæg, der på nuværende tidspunkt er certificeret efter ISO-standard 14001:2004 for miljøledelsessystemer (35.000). På mellemlangt sigt er målet, at antallet af EMAS-registrerede anlægsområder fem år efter forordningens ikrafttræden bliver det samme som gennemsnittet for de tre medlemsstater, der i 2007 har det største antal registrerede anlægsområder per million indbyggere, hvilket giver i alt 23.000 EMAS-registrerede anlægsområder⁹.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Resumé af forslaget

Målet er at revidere EMAS-ordningen som forudsat i forordningens artikel 15 for at tilvejebringe de bedst mulige tilskyndelser til bedre miljøpræstationer i alle organisationer.

Med det formål sigter ændringerne af EMAS-forordningen mod at styrke ordningens politiske profil betydeligt og dermed opnå, at langt flere organisationer anvender ordningen. De foreslåede grundlæggende ændringer fokuserer på indholdet med særlig opmærksomhed rettet mod små organisationers behov (små og mellemstore virksomheder og små myndighedsorganisationer), de institutionelle rammer og forbindelserne til andre politiske virkemidler, særlig grønne offentlige indkøb.

3.2. Retsgrundlag

Forordningen er begrundet i miljøhensyn som omhandlet i artikel 175 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der også var retsgrundlag for forordning (EF) 761/2001.

3.3. Subsidiaritet og proportionalitet

Det er nødvendigt at vedtage en ordning på fællesskabsplan, således at der bliver en enkelt troværdig ordning og ikke flere forskellige i hver sit land. Forslaget ændrer ikke den nuværende situation for det indre marked, og det følger stadig nærhedsprincippet ved at overlade den tekniske gennemførelse af forordningen til medlemsstaterne, der agerer gennem

⁹ I 2007 var der et gennemsnit på 48,27 EMAS-registrerede anlægsområder per million indbyggere i de tre medlemsstater, der havde det største antal EMAS-registrerede anlægsområder per million indbyggere. De tre medlemsstater er Østrig (61,85 anlægsområder per million indbyggere), Danmark (50,60 anlægsområder per million indbyggere) og Belgien (32,37 anlægsområder per million indbyggere). Med i alt 478,5 mio. indbyggere i Den Europæiske Union bliver der således i alt 23 000 EMAS-registrerede anlægsområder, fem år efter at den reviderede EMAS-forordning er trådt i kraft.

registrerings- og akkrediteringsorganer. På den måde sikres det, at ordningen bidrager effektivt til bedre miljøpræstationer i organisationerne, mens foranstaltninger, der kan gennemføres tilstrækkelig effektivt på nationalt plan, overlades til medlemsstaterne.

3.4. Reguleringsmiddel

Det foreslås, at reguleringen foretages ved hjælp af en forordning, fordi det er den eneste måde, hvorpå det kan sikres, at ordningens hovedelementer, dvs. reglerne og procedurerne for registrering, verifikation og akkreditering, harmoniseres i tilstrækkeligt omfang.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Fællesskabets finansielle bidrag er samlet set begrænset. Det anslås, at der årligt vil blive behov for omkring 1,5 mio. EUR fra Fællesskabets budget, som navnlig vil gå til udarbejdelse af referencedokumenter for specifikke sektorer, til gensidige evalueringer mellem akkrediterings- og registreringsorganer samt til oplysninger og kommunikationsarbejde. Frem til 2013 vil disse udgifter blive dækket af Life+ (finansielt instrument for miljøet)¹⁰.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

5.1. Forenkling

Forslaget forenkler lovreglerne ved at omskrive den nuværende forordnings ordlyd, hvor dele af forskellige retningslinjer indarbejdes.

Det forenkler organisationernes administrative procedurer på blandt andet følgende måder:

- Der indføres elementer, som etablerer samspil med og åbner for tættere samvirke mellem EMAS og andre EU-regler og -virkemidler, hvad der tilskynder til yderligere reduktion af regel- og administrationsbyrden. Den administrative byrde for EMAS-registrerede virksomheder lettes ved mere smidige regler, som dels omfatter administrative lempelser (lovkrav afløses uden ændringer i den egentlige miljølovgivning), dels deregulering (ændringer i selve lovgivningen).
- Den nuværende registrering af enkelte organisationer suppleres med en mulighed for at registrere klynger af organisationer og hele koncerner, hvad der vil medføre direkte omkostningsbesparelser og gøre det mere attraktivt at deltage.
- Medlemsstaterne opfordres til at gøre det tydeligt, hvordan forholdet er mellem EMAS-ordningen og andre miljøledelsessystemer, og hvordan de supplerer hinanden, således at registrering og deltagelse i nationale miljøledelsessystemer kan tages i betragtning, når en organisation søger registrering under EMAS, og omvendt.

På denne måde opfylder forslaget målene i initiativet for bedre regulering, der er et led i den fornyede Lissabonstrategi, som tager sigte på forenkling og forbedring af den eksisterende lovgivning, bedre udformning af ny lovgivning og styrket respekt for reglerne, samtidig med at de bliver mere effektive og lettere at administrere.

Forslaget indgår i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram med referencen 2006/ENV/053 og indfrier Kommissionens løfte fra det rullende forenklingsprogram¹¹.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007 af 23. maj 2007 om det finansielle instrument for miljøet (Life+), EUT L 149 af 9. juni.2007, s. 1.

¹¹ Se KOM(2008) 33.

5.2. Ophævelse af gældende retsforskrifter

Vedtagelse af forslaget vil indebære ophævelse af eksisterende lovgivning.

5.3. Fornyet gennemgang/revision/udløbsklausul

Forslaget indeholder en revisionsklausul.

5.4. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

Den foreslåede retsakt er relevant for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

5.5. Nærmere redegørelse for forslaget

EMAS-ordningens funktionsmåde og de generelle forudsætninger for deltagelse er i alt væsentligt de samme som efter den nuværende forordning: Det er en forudsætning for deltagelse i EMAS, at organisationerne opstiller en miljøpolitik, udfører miljøkortlægning, tilrettelægger et miljøledelsessystem, gennemfører en intern miljørevision og udarbejder en miljøredegørelse. Når miljøredegørelsen er verificeret og bekræftet af uafhængig miljøverifikator, kan organisationen søge registrering hos et registreringsorgan. For at forblive registreret skal organisationen regelmæssigt indberette, hvordan den har forbedret sine miljøpræstationer, og dokumentere, at den overholder gældende lovkrav om miljøforhold.

De vigtigste ændringer sigter mod:

- at sikre EMAS-ordningens høje kvalitet som en miljøledelsesordning, der giver eksterne interessenter og nationale håndhævende myndigheder sikkerhed for, at EMAS-organisationerne opfylder alle relevante lovkrav om miljøforhold og løbende forbedrer deres miljøpræstationer, samt
- at gøre ordningen mere attraktiv for de deltagende organisationer, især for små organisationer (små og mellemstore virksomheder og små myndighedsorganisationer), ved at lette den byrde, de deltagende organisationer påtager sig, og ved at gøre deltagelsen i EMAS mere synlig.

Disse ændringer er foretaget på følgende punkter:

- **Miljøledelsessystem.** EMAS bygger fortsat på det miljøledelsessystem, der er indeholdt i ISO 14001-standarden, suppleret med følgende elementer:
 - **Styrket efterlevels kontrol.** EMAS-organisationen skal dokumentere, at den efterlever gældende miljølovgivning, før den registreres første gang. Der tilskyndes til dialog mellem organisationen og de enkelte landes håndhævende myndigheder. Verifikatorerne får en større rolle at spille i sikringen af, at organisationen lever op til sine forpligtelser. Manglende efterlevelse defineres tydeligere, og de procedurer, som registreringsorganerne skal følge ved registrering og afregistrering pga. manglende efterlevelse, harmoniseres.
 - **Styrket miljøindberetning.** En EMAS-registreret organisation skal indberette sine miljøpræstationer ved brug af centrale miljøpræstationsindikatorer. Der defineres indikatorer for følgende miljøområder: energieffektivitet, materiale- og ressourceeffektivitet, affald, emissioner og biodiversitet/arealanvendelse.
 - **Vejledning om bedste praksis for miljøledelse.** For at understøtte en mere ensartet implementering af bedste praksis inden for miljøledelse tager Kommissionen initiativ til udarbejdelse af referencedokumenter. Sådanne dokumenter er rettet mod enkeltsektorer og omfatter dels produktionsprocessernes direkte følger for miljøet, dels indirekte påvirkning, der eksempelvis kan skyldes produktdesign eller miljøvirkninger fra tidligere og senere led i aktivitetskæden.

Det er frivilligt, om man vil benytte referencedokumenterne, men EMAS-organisationerne tilskyndes til at bruge dem ved tilrettelæggelsen af deres eget miljøledelsessystem og til at definere deres miljømæssige mål. Verifikatorerne skal henvise til dokumenterne som reference for et effektivt miljøledelsessystem.

- **Reglerne og procedurerne for akkreditering og verifikation harmoniseres** og defineres for at løse problemer med uensartet anvendelse i de enkelte medlemsstater, som skader ordningens troværdighed. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [xxxx/2008] af [...] om akkrediterings- og markedstilsyns krav i forbindelse med markedsføring af produkter indeholder regler om akkreditering på nationalt og europæisk plan. Den fastholder, at akkreditering er et myndighedsanliggende, således at det kan være sidste led i den offentlige kontrol, og den baner vej for anerkendelse af den eksisterende europæiske akkrediteringsorganisation *European co-operation for Accreditation* (EA) med henblik på at sikre en stringent gensidig evaluering, der fungerer efter hensigten. Forordningen fastlægger de overordnede rammer, der supplerer den eksisterende lovgivning om akkreditering. Dette forslag til en revideret EMAS-forordning supplerer disse regler i nødvendigt omfang under hensyntagen til de særlige forhold ved den frivillige EMAS-ordning og fastsætter mere detaljerede regler, hvor der er behov for det.
- **Geografisk omfang.** Organisationer fra tredjelande kan deltage. En organisation fra et tredjeland kan lade sig registrere i en af medlemsstaterne, og dens miljøledelsessystem skal så verificeres og bekræftes af en verifikator, der er akkrediteret i den medlemsstat, hvor organisationen vil ansøge om registrering.
- **Foranstaltninger, der letter den administrative byrde og rummer incitamenter:**
 - Enklere procedurer for registrering af klynger.
 - Nedsatte registreringsgebyrer for små organisationer (små og mellemstore virksomheder og små myndighedsorganisationer)¹².
 - Medlemsstaternes myndigheder skal udpege områder, hvor de kan mindske de administrative byrder for EMAS-registrerede organisationer i forbindelse med miljøregler, f.eks. mindre hyppig fornyelse af miljøgodkendelser. Der vil blive ført regelmæssige konsultationer mellem EMAS-registreringsorganerne og tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne. Kommissionen tilrettelægger udveksling af oplysninger om disse forhold.
 - Medlemsstaternes myndigheder skal drøfte og i givet fald, uden dog at overtræde traktatens regler om statsstøtte, indføre incitamenter, som EMAS-registrerede organisationer kan få gavn af, f.eks. adgang til finansiering eller skattemæssige incitamenter som led i ordninger til støtte for erhvervslivets miljøpræstationer.
 - Reglerne om brugerne af EMAS-logoet forenkles, og de nugældende restriktioner afskaffes.
- **Kampagner** for EMAS, herunder EMAS-prisen og oplysningskampagner på fællesskabsplan og i de enkelte lande.

¹² Gebyrer for førstegangsregistrering af organisationer varierer i medlemsstaterne mellem 0 og 2 234 EUR. Nærmere oplysninger om de forskellige registreringsgebyrer i medlemsstaterne er anført i fodnote 28 til punkt 2.2.6 i KOM(2008) xxx endelig: konsekvensanalyse til dette dokument. Endnu ikke offentliggjort.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁵,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 2 har Fællesskabet bl.a. til opgave at fremme en bæredygtig vækst i hele Fællesskabet.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram¹⁷ udpeger forbedret samarbejde og partnerskaber med virksomheder som en strategisk tilgang til at opfylde miljømål. Frivillige aftaler og tilsagn er en væsentlig del heraf. Det er i denne forbindelse nødvendigt at tilskynde til øget anvendelse af fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og udvikling af initiativer, som tilskynder organisationer til at offentliggøre nøjagtige og af uafhængige organer attesterede rapporter om deres præstationer inden for miljø eller bæredygtig udvikling.
- (3) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om midtvejsevalueringen af det sjette miljøhandlingsprogram¹⁸ erkendes det, at der er behov for, at de frivillige instrumenter, der er udformet til erhvervslivet, fungerer bedre, og at disse værktøjer har et stort potentiale, men ikke er færdigudviklet. Kommissionen opfordres til at ændre instrumenterne, så de får større deltagelse, og til at gøre forvaltningen af dem lettere.
- (4) EMAS har til formål hele tiden at fremme forbedringer af organisationers miljøpræstationer ved hjælp af organisationernes indførelse og gennemførelse af miljøledelsessystemer og systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af disse

¹³ EUT C af, s. .

¹⁴ EUT C af, s. .

¹⁵ EUT C af, s. .

¹⁶ EUT C af, s. .

¹⁷ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

¹⁸ KOM(2007) 225 endelig.

systemers resultater, oplysning om miljøpræstationer, en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter, medarbejdernes aktive inddragelse i organisationen og tilstrækkelig uddannelse og videreuddannelse.

- (5) Med sigte på at fremme sammenhængen mellem de retsakter, der udarbejdes i Fællesskabet inden for miljøbeskyttelse, bør Kommissionen og medlemsstaterne overveje, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registreringen ved udformningen af lovgivning, eller hvordan registreringen kan anvendes som middel til at håndhæve lovgivningen. Med henblik på at gøre EMAS mere attraktivt for organisationer bør de også tage hensyn til EMAS i forbindelse med deres offentlige indkøbspolitikker, og, hvor det er hensigtsmæssigt, henvise til EMAS eller tilsvarende miljøledelsessystemer som et præstationskrav i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler om bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser.
- (6) Det er fastsat i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)¹⁹, at Kommissionen tager EMAS op til fornyet vurdering på baggrund af erfaringerne med ordningens anvendelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet forslag til passende ændringer.
- (7) Forordning (EF) nr. 761/2001 har vist sig at være effektiv til at fremme bedre miljøpræstationer hos organisationerne, og erfaringerne med forordningens anvendelse bør anvendes til at øge EMAS's evne til at forbedre organisationers miljøpræstationer generelt.
- (8) Organisationerne bør tilskyndes til frivillig deltagelse i EMAS, hvilket kan komme organisationerne til gode, for så vidt angår myndighedskontrol, omkostningsbesparelser og omdømme hos offentligheden.
- (9) EMAS bør gøres tilgængeligt for alle organisationer i og uden for Fællesskabet, der udøver aktiviteter, som påvirker miljøet. EMAS bør være et middel til, at de kan forvalte denne virkning og forbedre deres miljøpræstationer generelt.
- (10) Organisationer, herunder navnlig små organisationer, bør opmuntres til at deltage i EMAS. Deres deltagelse bør fremmes ved at lette deres adgang til oplysninger, støttemidler, offentlige institutioner og ved at iværksætte eller fremme tekniske hjælpeforanstaltninger.
- (11) Det bør være så let som muligt for organisationer, som har et andet miljøledelsessystem og ønsker at skifte til EMAS, at kunne gøre dette. Forbindelser til andre miljøledelsessystemer bør indgå i overvejelserne.
- (12) Organisationer med anlægsområder i en eller flere medlemsstater bør kunne registrere alle eller nogle af disse anlægsområder under en enkelt registrering.
- (13) Den mekanisme, der anvendes til at konstatere organisationers overholdelse af alle gældende lovbestemte miljøkrav, bør styrkes for at gøre EMAS mere troværdig og navnlig for at give medlemsstaternes regeludstedende myndigheder mulighed for at mindske EMAS-registrerede organisationers administrative byrde ved hjælp af færre eller enklere regler.

¹⁹ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

- (14) Gennemførelsen af EMAS bør inddrage organisationens medarbejdere, idet det øger tilfredsheden med arbejdet, og kendskabet til miljøproblemstillinger kan anvendes både i og uden for arbejdsmiljøet.
- (15) EMAS-logoet bør være et attraktivt kommunikations- og markedsføringsværktøj for organisationerne og bidrage til at øge kundernes kendskab til ordningen. Reglerne for brugen af EMAS-logoet bør forenkles, så der anvendes ét logo, og nuværende begrænsninger bør fjernes, således at der ikke er mulighed for at tage fejl af logoet i forhold til miljømærkningen af produkter.
- (16) Omkostninger og gebyrer i forbindelse med EMAS-registreringen bør være rimelige og stå i forhold til organisationens størrelse og det arbejde, der skal udføres af det registreringsorganet. Fritagelse fra eller nedsættelse af gebyrerne bør overvejes for små organisationer, dog uden at overtræde traktatens regler om statsstøtte.
- (17) Organisationerne bør tilskyndes til regelmæssigt at udarbejde og offentliggøre miljøredegørelser og miljøpræstationsrapporter, hvormed offentligheden og andre interesseparter holdes underrettet om deres overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav og om deres miljøpræstationer.
- (18) For at sikre, at oplysningerne er relevante og sammenlignelige, bør rapporteringen om udviklingen i organisationens miljøpræstationer ske på grundlag af generiske præstationsindikatorer inden for centrale miljøområder. Det vil hjælpe organisationerne, når de sammenligner deres miljøpræstationer i forskellige rapporteringsperioder.
- (19) Medlemsstaterne bør udveksle informationer og samarbejde om at udarbejde referencedokumenter, som bl.a. omfatter bedste praksis for miljøledelse og udvikling af præstationsindikatorer for specifikke sektorer. Sådanne dokumenter kan medvirke til, at organisationerne bliver bedre i stand til at fokusere på de vigtigste miljøaspekter i en given sektor.
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [xxxx/2008] af [...] om akkrediterings- og markedstilsyns krav i forbindelse med markedsføring af produkter indeholder regler om akkreditering på nationalt og europæisk plan og fastlægger de overordnede rammer for akkreditering. Dette forslag til en revideret EMAS-forordning supplerer disse regler i nødvendigt omfang under hensyntagen til de særlige forhold ved den frivillige EMAS-ordning, herunder behovet for at sikre stor troværdighed i forhold til interesseparterne, navnlig medlemsstaterne, og fastsætter mere detaljerede regler, hvor der er behov for det.
Det samlede regelsæt sikrer, at miljøverifikatorerne har den fornødne kompetence, og at denne til stadighed forbedres, gennem en uafhængig og neutral akkrediteringsordning, videreuddannelse og gennem passende tilsyn med deres aktiviteter, således at EMAS-ordningen er gennemskuelig og troværdig for deltagende organisationer.
- (21) Aktiviteter til fremme og støtte af ordningen bør iværksættes både af medlemsstaterne og af Europa-Kommissionen.
- (22) Uden at overtræde traktatens regler om statsstøtte, bør medlemsstaterne give incitamenter, som registrerede organisationer kan få gavn af, f.eks. adgang til finansiering eller skattemæssige incitamenter som led i ordninger til støtte for erhvervslivets miljøindsats.

- (23) Medlemsstaterne og Kommissionen bør udvikle og gennemføre særlige foranstaltninger, som tager sigte på at øge organisationers, herunder små organisationers, deltagelse i EMAS.
- (24) Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af denne forordning vil Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, udarbejde sektorreferencedokumenter for det område, der er omfattet af forordningen.
- (25) Denne forordning bør om nødvendigt tages op til revision efter en vis periode på grundlag af erfaringerne med dens anvendelse.
- (26) Denne forordning erstatter forordning (EF) nr. 761/2001, som derfor bør ophæves.
- (27) De nyttige dele af Kommissionens henstilling nr. 2001/680/EF af 7. september 2001 om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)²⁰ og af henstilling (EF) nr. 2003/532/EF af 10. juli 2003 om udvælgelse og anvendelse af miljøpræstationsindikatorer i EMAS²¹ er indarbejdet i denne forordning, og disse retsakter bør ikke længere anvendes, da de afløses af denne forordning.
- (28) Målene for den påtænkte handling, nemlig at oprette en fælles og troværdig ordning og undgå, at der etableres forskellige nationale ordninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (29) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²².
- (30) Kommissionen bør navnlig bemyndiges til at fastsætte procedurer for registreringsorganernes gensidige evaluering, til at udarbejde sektorreferencedokumenter, til at anerkende eksisterende miljøledelsessystemer eller dele heraf som værende i overensstemmelse med tilsvarende krav i denne forordning og til at foretage ændringer i bilag I til VIII. Da der er tale om generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, bl.a. ved at supplere den med nye ikke-væsentlige bestemmelser, skal foranstaltningerne vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF.
- (31) Da der er brug for et vist tidsrum til at sikre, at de rammer, der er nødvendige for at denne forordning kan fungere efter hensigten, er på plads, får medlemsstaterne en frist på 6 måneder efter forordningens ikrafttræden til at ændre de procedurer, som akkrediteringsorganerne og registreringsorganerne følger, så de stemmer overens med de relevante bestemmelser i denne forordning. I løbet af disse 6 måneder kan

²⁰ EFT L 247 af 17.9.2001, s. 1.

²¹ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 19.

²² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

akkrediteringsorganerne og registreringsorganerne fortsat anvende de procedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 761/2001 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Formål

Der oprettes en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision, i det følgende benævnt "EMAS", som organisationer i og uden for Fællesskabet frivilligt kan deltage i.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "miljøpolitik": en organisations overordnede mål og principper på miljøområdet, herunder overholdelse af alle gældende lovbestemte miljøkrav, og et engagement i den løbende forbedring af miljøpræstationerne
- 2) "miljøpræstationer": resultaterne af en organisations forvaltning af sine miljøforhold
- 3) "overholdelse af lovgivningen": fuld gennemførelse af gældende lovbestemte miljøkrav, herunder i miljøgodkendelser
- 4) "miljøforhold": enkelt del af en organisations aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, som påvirker eller kan påvirke miljøet
- 5) "væsentligt miljøforhold": et miljøforhold, der har eller kan have en væsentlig miljøvirkning
- 6) "direkte miljøforhold": miljøforhold, som er knyttet til selve organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som den har direkte ledelseskontrol over
- 7) "indirekte miljøforhold": forhold, som kan opstå på grund af en organisations interaktion med tredjeparter, og som til en vis grad kan påvirkes af organisationen
- 8) "miljøvirkning": enhver ændring i miljøet, hvad enten den er skadelig eller gavnlig, som helt eller delvis er et resultat af en organisations aktiviteter, produkter og tjenesteydelser
- 9) "miljøprogram": en beskrivelse af de foranstaltninger (ansvar og midler), som er truffet eller påtænkes for at nå miljømålsætninger og -mål, samt fristerne for gennemførelsen af disse miljømålsætninger og -mål
- 10) "miljømålsætning": samlet miljømål, der udspringer af miljøpolitikken, og som en organisation beslutter sig for at opfylde, og som skal være kvantificeret, når det er praktisk muligt
- 11) "miljømål": detaljeret og kvantificeret miljøpræstationskrav, som gælder for organisationen eller dele heraf, som udspringer af miljømålsætningerne, og som det er nødvendigt at sætte og opfylde for at nå disse målsætninger

- 12) "miljøledelsessystem": den del af det samlede ledelsessystem, der indbefatter organisationsstruktur, planlægningsaktiviteter, ansvar, sædvaner, procedurer, processer og ressourcer til at udvikle, gennemføre, revidere og opretholde miljøpolitikken
- 13) "bedste praksis for miljøledelse": det mest effektive miljøledelsessystem, der kan indføres af organisationer i en relevant sektor, og som under givne økonomiske og tekniske omstændigheder giver de bedste miljøpræstationer
- 14) "intern miljørevision": en systematisk, dokumenteret, periodisk og objektiv bedømmelse af, hvor godt organisationen, ledelsessystemet og metoderne til beskyttelse af miljøet fungerer
- 15) "miljørevisor": en enkeltperson eller en gruppe af personer, som – hvad enten de er ansat i organisationen eller en fysisk eller juridisk person uden for organisationen - optræder på organisationens vegne og udfører en bedømmelse af især det anvendte ledelsessystem og vurderer overensstemmelsen med organisationens strategi og program, herunder overholdelsen af gældende lovbestemte krav, som gælder for organisationen
- 16) "miljøpræstationsrapport": omfattende oplysninger til offentligheden og andre interesseparter om organisationens miljøpræstationer og dens overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav
- 17) "miljøredegørelse": omfattende oplysninger til offentligheden og andre interesseparter om organisationens:
 - a) struktur og aktiviteter
 - b) miljøpolitik og miljøledelsessystem
 - c) miljøaspekter og miljøvirkninger
 - d) miljøprogram, -målsætninger og -mål
 - e) miljøpræstationsrapport med oplysninger om organisationens miljøpræstationer og organisationens overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav
- 18) "miljøverifikator": enhver fysisk eller juridisk person, sammenslutning eller gruppe af sådanne personer, der kan anses for at være et overensstemmelsesvurderingsorgan, jf. forordning (EF) nr. xxxx/2008, og som er akkrediteret i overensstemmelse med denne forordning
- 19) "organisation": virksomhed, sammenslutning, firma, bedrift, myndighed eller institution eller dele eller kombinationer heraf, uanset om de er juridiske personer, offentlige eller private, og som er hjemmehørende i eller uden for Fællesskabet og har sine egne funktioner og egen administration
- 20) "anlægsområde": et geografisk afgrænset område, der er under ledelseskontrol af en organisation, hvis virksomhed omfatter aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, herunder al infrastruktur, udstyr og materialer
- 21) "verifikation": den overensstemmelsesvurdering, der gennemføres af en miljøverifikator for at påvise, at en organisations miljøpolitik, ledelsessystem og revisionsprocedurer opfylder kravene i denne forordning

- 22) "validering": den miljøverifikator, der har udført verifikationen, bekræfter at oplysninger og data i organisationens miljøredegørelse eller miljøpræstationsrapport er pålidelige, troværdige, korrekte og opfylder kravene i denne forordning
- 23) "tilsynsmyndigheder": de relevante håndhævende myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at opdage, forebygge og undersøge overtrædelser af den gældende lovbestemte miljøkrav og, hvis det er nødvendigt, gribe ind over for dette
- 24) "miljøpræstationsindikator": en specifik indikator, der gør det muligt at måle en organisations miljøpræstationer
- 25) "små organisationer":
- a) mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder i henhold til definitionen i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder²³
 - b) lokale myndigheder, som administrerer færre end 10 000 indbyggere eller andre offentlige myndigheder, som har færre end 250 ansatte og et årsbudget på højst 50 mio. euro, eller en årlig balance på højst 43 mio. euro, som bl.a. omfatter:
 - i) statslige eller andre offentlige forvaltninger, herunder offentlige rådgivende organer på nationalt, regionalt eller lokalt plan
 - ii) fysiske eller juridiske personer, der udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret, herunder konkrete opgaver, aktiviteter og tjenesteydelser i relation til miljøet, og
 - iii) fysiske eller juridiske personer, der har offentligt ansvar for eller udøver offentlige funktioner eller tjenesteydelser i relation til miljøet, og som er underlagt kontrol af et organ eller en person, der falder ind under litra b)
- 26) "akkrediteringsorgan": et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. xxxx/2008.

²³

EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

KAPITEL II

Registrering af organisationer

Artikel 3

Bestemmelse af kompetent registreringsorgan

1. Ansøgninger om registrering fra organisationer i en medlemsstat rettes til et registreringsorgan i den pågældende medlemsstat.
2. Ansøgninger om registrering fra organisationer uden for Fællesskabet kan rettes til ethvert registreringsorgan i den medlemsstat, hvor den miljøverifikator er akkrediteret, som udførte verifikationen og validerede organisationens miljøledelsessystem.
3. En organisation med anlægsområder i en eller flere medlemsstater kan anmode om en samlet registrering af alle eller nogle af disse anlægsområder.

Anmodningen om en samlet registrering indgives til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor organisationens hovedkvarter er placeret, eller hvor et centralt forvaltningssted er beliggende, som er udpeget til formålet i forbindelse med denne bestemmelse.

Artikel 4

Forberedelse af registreringen

1. Organisationer, som ønsker at blive registreret første gang, gennemfører en miljøkortlægning af alle organisationens miljøforhold, jf. bilag I.
2. Organisationerne kan konsultere det organ, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3, og oprettet i den medlemsstat, hvor organisationen søger om registrering.
3. Organisationer med et certificeret miljøledelsessystem, der anerkendes i henhold til kravene i artikel 45, stk. 4, er ikke forpligtet til at foretage en fuldstændig indledende miljøkortlægning for så vidt angår oplysninger, som leveres af det anerkendte certificerede miljøledelsessystem.
4. På grundlag af resultaterne af miljøkortlægningen udvikler og indfører organisationerne et miljøledelsessystem, som opfylder alle de i bilag II omhandlede krav, og tager hensyn til den bedste praksis for miljøledelse, jf. artikel 46, hvor en sådan praksis findes for den pågældende sektor.
5. Organisationerne forelægger materielle beviser og dokumentation for, at de overholder alle de lovbestemte miljøkrav, der er udpeget som gældende.

Organisationerne kan anmode om en erklæring om overholdelse af miljøkrav hos den eller de kompetente tilsynsmyndigheder, jf. artikel 33, stk. 5.

Organisationer uden for Fællesskabet skal også henvise til den tilsvarende miljølovgivning, der gælder for lignende organisationer i de medlemsstater, hvor organisationen agter at anmode om registrering.

6. Organisationerne udfører en intern miljørevision i overensstemmelse med kravene i bilag III.
7. Organisationerne udarbejder en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV, del B.

Hvis der findes sektorreferencedokumenter, som omhandlet i artikel 46, for den pågældende sektor, gennemføres vurderingen af organisationens miljøindsats og resultater med henvisning til det relevante dokument.
8. Den indledende miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, revisionsproceduren og miljøredegørelsen verificeres af en akkrediteret miljøverifikator, og miljøredegørelsen valideres af den pågældende miljøverifikator.

Artikel 5

Ansøgning om registrering

1. Alle organisationer, som opfylder kravene i artikel 4, kan søge om registrering.
2. Registreringsansøgningen indgives til det i artikel 3 omhandlede registreringsorgan og skal omfatte følgende:
 - a) den validerede miljøredegørelse i elektronisk format
 - b) den i artikel 24, stk. 9, omhandlede erklæring, underskrevet af den miljøverifikator, der har valideret miljøredegørelsen
 - c) en udfyldt formular, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI
 - d) bevis for betaling af eventuelle gebyrer.

KAPITEL III

Registrerede organisationers forpligtelser

Artikel 6

Bibeholdelse af EMAS-registrering

1. En registreret organisation skal hvert tredje år:
 - a) få foretaget en verifikation af det samlede miljøledelsessystem og -revisionsprogram
 - b) udarbejde miljøredegørelsen i overensstemmelse med kravene i bilag IV, del B og D
 - c) få foretaget en validering af miljøredegørelsen
 - d) fremsende den validerede miljøredegørelse til registreringsorganet
 - e) fremsende en udfyldt formular til registreringsorganet, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI.
2. En registreret organisation skal hvert år:
 - a) gennemføre en intern revision af miljøpræstationerne og overholdelsen af gældende lovbestemte miljøkrav i overensstemmelse med bilag III
 - b) udarbejde en miljøpræstationsrapport i overensstemmelse med kravene i bilag IV, del C og D
 - c) fremsende den validerede miljøpræstationsrapport til registreringsorganet
 - d) fremsende en udfyldt formular til registreringsorganet, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VI.
3. Registrerede organisationer offentliggør deres miljøredegørelse og deres miljøpræstationsrapport senest én måned efter registreringen eller én måned efter bibeholdelsen af registreringen.

Organisationerne kan opfylde dette krav ved at give adgang til deres miljøredegørelse efter anmodning eller ved at oprette forbindelser til internetsider, hvorfra der er adgang til deres miljøredegørelse.

De meddeler registreringsorganet, hvordan de foretager offentliggørelsen.

Artikel 7

Fritagelse for små organisationer

1. Registreringsorganerne forlænger efter anmodning fra små organisationer den i artikel 6, stk. 1, omhandlede periode på tre år til op til fem år og/eller den i artikel 6, stk. 2, omhandlede periode på ét år til op til to år, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) der er ikke nogen miljørisiko

- b) organisationen har ikke planlagt nogen operationelle ændringer af sit miljøledelsessystem, og
 - c) der er ikke nogen væsentlige lokale miljøproblemer.
2. For at opnå en fritagelse indgiver den i stk. 1 omhandlede organisation en anmodning til det registreringsorgan, som har registreret organisationen, med dokumentation for, at betingelserne for en fritagelse er opfyldt.
 3. Organisationer, som fritages i op til 2 år fra den årlige validering i medfør af stk. 1, sender den ikkevaliderede miljøpræstationsrapport til registreringsorganet i hvert af de år, hvor de er fritaget fra at have en valideret miljøpræstationsrapport.

Artikel 8

Væsentlige ændringer

1. Hvis der sker væsentlige ændringer hos en registreret organisation, gennemføres en miljøkortlægning af ændringerne, herunder af miljøforhold og -påvirkninger.
2. Organisationen ajourfører den indledende miljøkortlægning og ændrer organisationens miljøpolitik i overensstemmelse hermed.
3. Der foretages verifikation og validering af den ajourførte miljøkortlægning og den ændrede miljøpolitik.
4. Efter validering meddeler organisationen ændringerne til registreringsorganet ved hjælp af formularen i bilag VI og offentliggør dem.

Artikel 9

Miljørevision

1. En registreret organisation fastlægger et miljørevisionsprogram, som sikrer, at der i løbet af en periode på højst 3 år, sker en revision af alle organisationens aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag III.
2. Revisionen gennemføres af miljørevisorer, som hver især eller kollektivt har den fornødne faglige kompetence til at påtage sig opgaverne, og som er tilstrækkeligt uafhængige af de aktiviteter, som de skal revidere, til at foretage en objektiv bedømmelse.
3. Organisationens miljørevisionsprogram skal fastsætte målene for hver enkelt revision eller revisionscyklus, herunder hvor hyppigt hver enkelt aktivitet skal revideres.
4. Miljørevisorerne udarbejder en skriftlig revisionsrapport ved afslutningen af hver revision eller revisionscyklus.
5. Miljørevisoren meddeler organisationen resultaterne og konklusionerne af miljørevisionen.
6. Efter revisionsprocessen udarbejder og gennemfører organisationen en passende handlingsplan.
7. Organisationen indfører egnede mekanismer til at sikre, at der bliver fulgt op på revisionens resultater.

Artikel 10

Brug af EMAS-logoet

1. EMAS-logoet, der er vist i bilag V, må kun bruges af registrerede organisationer og kun så længe, deres registrering er gyldig.
Organisationens registreringsnummer skal altid være anført i logoet.
2. EMAS-logoet må kun bruges i overensstemmelse med de tekniske krav, der er fastsat i bilag V.
3. Hvis en organisation i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, vælger ikke at inkludere alle sine anlægsområder i Fællesskabet i en samlet registrering, sørger den i forbindelse med kommunikation med offentligheden og ved brugen af EMAS-logoet for, at det klart fremgår, hvilke anlægsområder der er omfattet af registreringen.
4. Logoet må ikke bruges i forbindelse med sammenligninger med andre aktiviteter og tjenesteydelser eller på en måde, der fører til misforståelser i forhold til miljømærkning af produkter.
5. Alle miljøoplysninger, der offentliggøres af en registreret organisation, kan forsynes med EMAS-logoet, forudsat at der henvises til organisationens seneste miljøredegørelse, som de er hentet fra, og forudsat at en miljøverifikator har bekræftet, at oplysningerne er:
 - a) korrekte
 - b) dokumenterede og verificerbare
 - c) relevante og anvendt i en passende sammenhæng
 - d) repræsentative for organisationens miljøpræstationer som helhed
 - e) vanskelige at misforstå
 - f) væsentlige i forhold til den samlede miljøvirkning.

KAPITEL IV

Regler, der gælder for registreringsorganer

Artikel 11

Registreringsorganers udpegning og rolle

1. Medlemsstaterne udpeger registreringsorganer, som er ansvarlige for registrering af organisationer i overensstemmelse med denne forordning.
Registreringsorganerne er ansvarlige for organisationernes optagelse og bibeholdelse i registret.
2. Der kan være tale om registreringsorganer på nationalt, regionalt eller lokalt niveau.
3. Registreringsorganerne skal være sammensat således, at deres uafhængighed og upartiskhed garanteres.
4. Registreringsorganerne skal have passende ressourcer, både i form af økonomiske midler og personale, til at kunne varetage deres opgaver på forsvarlig vis.
5. Registreringsorganerne anvender denne forordning på en ensartet måde og deltager i regelmæssige gensidige evalueringer, jf. artikel 16.

Artikel 12

Forpligtelser i forbindelse med registreringsprocessen

1. Registreringsorganerne fastlægger procedurer for registreringen af organisationer. De fastsætter navnlig regler for:
 - a) behandling af henvendelser fra interesseparter, herunder akkrediteringsorganer og kompetente tilsynsmyndigheder, vedrørende ansøgende eller registrerede organisationer
 - b) behandling af afslag på, ophævelse eller suspension af organisationers registrering
 - c) behandling af appel- og klagesager i forbindelse med deres afgørelser.
2. Registreringsorganerne opretter og fører et register over organisationer, der er registreret i deres medlemsstat, herunder over organisationernes miljøredegørelse eller miljøpræstationsrapporter i elektronisk format, og de ajourfører registeret månedligt.
Registeret skal være offentligt tilgængeligt på et websted.
3. Registreringsorganerne meddeler hver måned Kommissionen ændringerne i det i stk. 2 omhandlede register.

Artikel 13

Registrering af organisationer

1. Registreringsorganerne behandler organisationers registreringsansøgninger i overensstemmelse med de til formålet fastlagte procedurer.
2. Når en organisation indgiver en ansøgning, registrerer registreringsorganet organisationen og tildeler den et registreringsnummer, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:
 - a) registreringsorganet har modtaget en registreringsansøgning, som omfatter alle de dokumenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a)-d)
 - b) registreringsorganet har kontrolleret, at verifikation og validering er udført i overensstemmelse med kravene i artikel 24 til 27, og
 - c) registreringsorganet finder det på grundlag af modtagne materielle beviser eller en positiv rapport fra den kompetente tilsynsmyndighed godtgjort, at organisationen fuldt ud overholder lovgivningen.
3. Registreringsorganet meddeler organisationen, at den er blevet registreret.
4. Hvis et registreringsorgan konkluderer, at en organisation ikke opfylder kravene i stk. 2, afviser det at registrere den pågældende organisation.
5. Hvis et registreringsorgan modtager en tilsynsrapport fra akkrediteringsorganet, hvoraf det fremgår, at miljøverifikatorens aktiviteter ikke har været udført på en måde, der er tilstrækkelig til at godtgøre, at ansøgerorganisationen opfylder denne forordnings krav, afslår registreringsorganet at registrere organisationen.
6. Registreringsorganet konsulterer de berørte parter, herunder organisationen, for at fremskaffe de nødvendige beviser med henblik på at træffe en beslutning om at afslå, suspendere eller ophæve en organisations registrering.

Artikel 14

Suspension eller ophævelse af organisationers registrering

1. Hvis et registreringsorgan har en formodning om, at en registreret organisation ikke overholder denne forordning, giver det organisationen lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger hertil. Er organisationens svar ikke tilfredsstillende, ophæves eller suspenderes dens registrering.
2. Hvis et registreringsorgan modtager en tilsynsrapport fra akkrediteringsorganet, hvoraf det fremgår, at miljøverifikatorens aktiviteter ikke har været udført på en måde, der er tilstrækkelig til at godtgøre, at den EMAS-registrerede organisation opfylder denne forordnings krav, suspenderes registreringen.
3. En registreret organisations registrering suspenderes eller ophæves, alt efter omstændighederne, hvis organisationen ikke inden for en måned efter registreringsorganets anmodning herom fremsender følgende materiale:
 - a) de validerede ajourføringer af miljøredegørelserne, miljøpræstationsrapporten eller den i artikel 24, stk. 9, omhandlede erklæring

- b) en udfyldt formular, som mindst indeholder de oplysninger, der er anført i bilag VI.
- 4. Hvis et registreringsorgan af den kompetente tilsynsmyndighed oplyses om, at en organisation tilsidesætter gældende lovbestemte miljøkrav, suspenderer eller ophæver det organisationens registrering, alt efter omstændighederne.
- 5. Hvis et registreringsorgan beslutter at suspendere eller ophæve en registrering, tager det mindst følgende i betragtning:
 - a) miljøvirkningerne af organisationens manglende overholdelse af kravene i denne forordning
 - b) forudsigeligheden af, at organisationen ikke ville overholde denne forordnings krav, eller af de omstændigheder, der førte til den manglende overholdelse
 - c) tidligere tilfælde, hvor organisationen ikke har overholdt denne forordnings krav, og
 - d) de særlige forhold, der gør sig gældende for organisationen.
- 6. Registreringsorganet konsulterer de berørte parter, herunder organisationen, for at fremskaffe de nødvendige beviser med henblik på at træffe en beslutning om at suspendere eller ophæve organisationens registrering.
- 7. Hvis registreringsorganet på anden måde end gennem en tilsynsrapport fra akkrediteringsorganet modtager beviser for, at miljøverifikatorens aktiviteter ikke er udført tilstrækkeligt godt til at sikre, at organisationen opfylder kravene i denne forordning, konsulterer registreringsorganet det akkrediteringsorgan, som fører tilsyn med miljøverifikatoren.
- 8. Registreringsorganet begrundet eventuelle foranstaltninger, som det træffer.
- 9. Registreringsorganet videregiver passende oplysninger til organisationen om konsultationerne med de berørte parter.
- 10. En suspension af en organisations registrering ophæves, når registreringsorganet har modtaget tilfredsstillende oplysninger om, at organisationen opfylder denne forordnings krav.

Artikel 15

Forummet af registreringsorganer

- 1. Registreringsorganerne nedsætter et forum af registreringsorganer fra alle medlemsstater (i det følgende benævnt "forummet"). Forummet mødes mindst én gang om året, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen.
- 2. Forummet har deltagelse af registreringsorganer fra hver medlemsstat. Hvis der er oprettet flere registreringsorganer i en medlemsstat, træffes der passende foranstaltninger til at sikre, at de alle informeres om forummets aktiviteter.
- 3. Forummet skal udarbejde retningslinjer, som sikrer ensartethed i procedurerne for registrering af organisationer i medfør af denne forordning, herunder suspension og ophævelse af organisationers registrering. Forummet sender disse retningslinjedokumenter og dokumenter vedrørende den gensidige evaluering til Kommissionen. Dokumenterne stilles til rådighed for offentligheden.

4. Forummet vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Registreringsorganernes gensidige evaluering

1. Forummet organiserer en gensidig evaluering for at vurdere, hvorvidt hvert registreringsorgans registreringssystem er i overensstemmelse med denne forordning, og for at udvikle en harmoniseret tilgang til anvendelsen af reglerne for registrering.
2. Den gensidige evaluering foretages regelmæssigt og mindst hvert fjerde år. Alle registreringsorganer skal deltage i den gensidige evaluering.
3. Den gensidige evaluering skal mindst omfatte en evaluering af reglerne og procedurerne for:
 - a) registrering
 - b) afslag på registrering
 - c) suspension af organisationers registrering i det i artikel 12, stk. 2, omhandlede register
 - d) ophævelse af organisationers registrering i det i artikel 12, stk. 2, omhandlede register
 - e) forvaltning af det i artikel 12, stk. 2, omhandlede register.
4. Kommissionen fastsætter procedurer for den gensidige evaluering, herunder passende appelprocedurer mod afgørelser, der træffes som følge af evalueringen.

Fastsættelsen af disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikkevæsentlige bestemmelser i forordningen ved at supplere denne, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.
5. Forummet sender hvert år Kommissionen en rapport om den gensidige evaluering. Rapporten offentliggøres.

KAPITEL V

Miljøverifikatorer

Artikel 17

Miljøverifikatorers opgaver

1. Miljøverifikatorer vurderer, hvorvidt en organisations miljøkortlægning, miljøpolitik, miljøledelsessystem og miljørevisionsprocedurer opfylder denne forordnings krav.
2. Miljøverifikatorer kontrollerer:
 - a) organisationens overholdelse af alle kravene i denne forordning for så vidt angår den indledende miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, miljørevisionen og dens resultater og miljøredegørelsen eller miljøpræstationsrapporten
 - b) organisationens overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav på fællesskabsniveau eller nationalt, regionalt eller lokalt niveau
 - c) organisationens løbende forbedring af miljøpræstationerne og
 - d) pålideligheden, troværdigheden og korrektheden af dataene og oplysningerne i følgende dokumenter:
 - i) miljøredegørelsen
 - ii) miljøpræstationsrapporten og
 - iii) alle miljøoplysninger, der skal valideres.
3. Miljøverifikatorer skal navnlig undersøge den tekniske korrekthed af den indledende miljøkortlægning, miljørevisionen eller andre af organisationens procedurer, uden dog at udføre unødigt dobbeltarbejde.
4. Miljøverifikatorer bør i påkommende fald foretage stikprøvekontrol for at fastslå, om resultaterne af den interne miljørevision er pålidelige.
5. På tidspunktet for verifikation i forbindelse med en organisations forberedelse af registrering kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder følgende krav:
 - a) organisationen har indført et fuldt funktionsdygtigt miljøledelsessystem, der er i overensstemmelse med bilag II
 - b) organisationen har udarbejdet et fuldstændigt miljørevisionsprogram, som allerede er påbegyndt i overensstemmelse med bilag III, således at i hvert fald områderne med den største miljøvirkning er dækket
 - c) ledelsens evaluering, jf. bilag II, del A, er afsluttet, og
 - d) organisationen har udarbejdet en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV, del B.
6. I forbindelse med verifikation med henblik på bibeholdelse af registreringen, jf. artikel 6, stk. 1, kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder følgende krav:

- a) organisationen har indført et fuldt funktionsdygtigt miljøledelsessystem, der er i overensstemmelse med bilag II
 - b) organisationen har et fuldt funktionsdygtigt miljørevisionsprogram, hvoraf mindst én cyklus er afsluttet i overensstemmelse med bilag III
 - c) ledelsens evaluering er afsluttet, og
 - d) organisationen har udarbejdet en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag IV, del B.
7. I forbindelse med verifikation med henblik på bibeholdelse af registreringen, jf. artikel 6, stk. 2, kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder følgende krav:
- a) organisationen har foretaget en intern revision af miljøpræstationerne og overholdelsen af gældende lovbestemte miljøkrav i overensstemmelse med bilag III
 - b) organisationen påviser, at den stadig overholder gældende lovbestemte miljøkrav, og at der sker en løbende forbedring af dens miljøpræstationer, og
 - c) organisationen har udarbejdet en miljøpræstationsrapport i overensstemmelse med bilag IV, del C.

Artikel 18

Verifikationshyppighed

1. Miljøverifikatoren udformer i samråd med organisationen et program, som sikrer, at der foretages en verifikation af alle elementer, der kræves i forbindelse med registrering og bibeholdelse af en registrering, jf. artikel 4, 5 og 6.
2. Miljøverifikatoren validerer med mellemrum på højst 12 måneder eventuelle ajourførte oplysninger i miljøredegørelsen eller miljøpræstationsrapporten.

Artikel 19

Krav til miljøverifikatorer

1. For at blive akkrediteret i overensstemmelse med denne forordning skal en potentiel miljøverifikator indgive en anmodning herom til det akkrediteringsorgan, som miljøverifikatoren ønsker at søge akkreditering hos.
Anmodningen skal anføre det ønskede akkrediteringsomfang, hvorved der henvises til nomenklaturen for økonomiske aktiviteter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006²⁴.
2. Miljøverifikatoren forelægger akkrediteringsorganet passende dokumentation for viden, relevant erfaring og teknisk kunnen, der er relevant for det ønskede akkrediteringsomfang, inden for følgende områder:
 - a) denne forordning

²⁴ EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1.

- b) miljøledelsessystemers funktion i almindelighed
 - c) relevante sektorreferencedokumenter udsendt af Kommissionen i medfør af artikel 46 til brug i forbindelse med denne forordning
 - d) de lovbestemte og administrative krav i forbindelse med den aktivitet, der er genstand for verifikation og validering
 - e) miljøforhold og miljøvirkninger, herunder miljødimensionen i en bæredygtig udvikling
 - f) de miljørelaterede tekniske aspekter ved den aktivitet, der er genstand for verifikation og validering
 - g) den generelle funktionsmåde for den aktivitet, der er genstand for verifikation og validering med henblik på at kunne vurdere, om miljøledelsessystemet er hensigtsmæssigt set i forhold til vekselvirkningen mellem organisationen, dens produkter, tjenester og aktiviteter og miljøet, herunder mindst:
 - i) teknologier, der anvendes af organisationen
 - ii) terminologi og værktøjer, der bruges i forbindelse med aktiviteterne
 - iii) operationelle aktiviteter og kendetegnene ved deres vekselvirkning med miljøet
 - iv) metoder til evaluering af væsentlige miljøforhold
 - v) teknologier til forebyggelse og afbødning af forurening
 - h) miljørevisionskrav og –metoder, herunder evnen til at gennemføre effektive verifikationsrevisioner af et miljøledelsessystem, identificere egnede revisionsresultater og –konklusioner og udarbejde og præsentere revisionsrapporter, mundtligt eller skriftligt, så der er en klar dokumentation af verifikationsrevisionen
 - i) revision af miljøoplysninger, miljøredegørelse og miljøpræstationsrapport for så vidt angår dataforvaltning, -lagring og -håndtering, præsentation af data i skriftlig og grafisk form med henblik på evaluering af potentielle datafejl og brugen af antagelser og skøn
 - j) miljøaspektet af produkter og tjenester, herunder miljøforhold og miljøpræstationer under og efter brug, og dataintegritet for de data, der anvendes til at træffe miljøbeslutninger.
3. Miljøverifikatoren skal påvise, at der sker en løbende videreudvikling af hans/hendes faglige kompetencer inden for de i stk. 2 omhandlede områder, og være rede til at lade akkrediteringsorganet efterprøve dette.
 4. Miljøverifikatoren skal være uafhængig, især af organisationens revisor eller konsulent, upartisk og objektiv i udførelsen af sine opgaver.
 5. Miljøverifikatoren skal sikre, at han/hun ikke er under noget kommercielt, finansielt eller andet pres, som kan påvirke hans/hendes afgørelser eller tilliden til hans/hendes uafhængighed og integritet i forbindelse med verifikationsaktiviteterne. Miljøverifikatoren skal sørge for at overholde alle gældende regler herfor.
 6. Miljøverifikatoren skal anvende dokumenterede metoder og procedurer, herunder kvalitetskontrolmekanismer og fortrolighedsbestemmelser, i forbindelse med verifikations- og valideringskravene i denne forordning.

7. Er miljøverifikatoren en organisation, skal denne have en organisationsplan, som omfatter organisationens konkrete opbygning og ansvarsfordeling og en erklæring om retlig status, ejendomsret og finansieringskilder.
- Organisationsplanen skal stilles til rådighed efter anmodning.

Artikel 20

Yderligere krav til miljøverifikatorer, som er fysiske personer, og som på egen hånd udfører verifikation og validering

1. Fysiske personer, der fungerer som miljøverifikatorer og på egen hånd udfører verifikation og validering, skal ud over at opfylde kravene i artikel 19 være i besiddelse af:
 - a) al den nødvendige faglige kompetence til at udføre verifikation og validering inden for deres akkrediterede områder
 - b) en akkreditering af et omfang, der svarer til deres personlige faglige kompetence.
2. Det sikres gennem den vurdering, der foretages forud for akkrediteringen, og gennem akkrediteringsorganets tilsyn, at disse krav er opfyldt.

Artikel 21

Yderligere krav til miljøverifikatorer, der udfører arbejde i tredjelande

1. En miljøverifikator, som agter at udføre verifikations- og valideringsaktiviteter i tredjelande, kan søge om akkreditering for bestemte tredjelande.
2. For at opnå en akkreditering for et tredjeland skal miljøverifikatoren ud over at opfylde kravene i artikel 19 og 20 være i besiddelse af:
 - a) kendskab til og forståelse af de lovbestemte og administrative miljøkrav, der gælder i det tredjeland, som der søges om akkreditering for
 - b) kendskab til og forståelse af det officielle sprog i det tredjeland, som der søges om akkreditering for.
3. Kravene i stk. 2 anses for opfyldt, hvis miljøverifikatoren dokumenterer et kontraktforhold mellem ham/hende selv og en kvalificeret person eller organisation, som opfylder kravene.

Den pågældende person eller organisation skal være uafhængig af den organisation, der skal foretages verifikation for.

Artikel 22

Tilsyn med miljøverifikatorer

1. Tilsyn med verifikations- og valideringsaktiviteter, der udføres af miljøverifikatorer i:
 - a) den medlemsstat, hvor de er akkrediteret, udføres af det akkrediteringsorgan, som har meddelt akkrediteringen

- b) et tredjeland, udføres af det akkrediteringsorgan, som har meddelt miljøverifikatoren akkreditering for disse aktiviteter
 - c) en anden medlemsstat end den, hvor de er akkrediteret, udføres af akkrediteringsorganet i denne anden medlemsstat.
2. Mindst fem hverdage forud for hver verifikation i en medlemsstat meddeler miljøverifikatoren sine akkrediteringsoplysninger og tid og sted for verifikationen til det akkrediteringsorgan, der er ansvarlig for tilsynet med den pågældende miljøverifikator.
3. Miljøverifikatoren skal straks underrette akkrediteringsorganet om enhver ændring, der berører akkrediteringen eller dennes omfang.
4. Akkrediteringsorganet skal med regelmæssige mellemrum, som ikke må overstige 24 måneder, træffe foranstaltninger til at sikre, at miljøverifikatoren stadig opfylder akkrediteringskravene, og kontrollere kvaliteten af de foretagne verifikationer og valideringer.
5. Tilsyn kan udføres som kontorrevision, tilsynsbesøg i organisationerne, spørgeskemaer, gennemgang af miljøredegørelser eller miljøpræstationsrapporter, som er valideret af miljøverifikatorerne, og gennemgang af verifikationsrapporter.
- Tilsynet skal stå i et rimeligt forhold til miljøverifikators aktiviteter.
6. Akkrediteringsorganet må ikke træffe afgørelse om ophævelse eller suspension af en akkreditering eller om begrænsning af dennes omfang, uden at miljøverifikatoren har haft mulighed for at udtale sig.
7. Hvis det tilsynsførende akkrediteringsorgan mener, at kvaliteten af miljøverifikatorens arbejde ikke opfylder kravene i denne forordning, sendes tilsynsrapporten til den pågældende miljøverifikator og til det registreringsorgan, hvor den berørte organisation ansøger om registrering eller er registreret.
- Løses tvisten ikke, sendes tilsynsrapporten til den i artikel 30 omhandlede forsamling af akkrediteringsorganer.

Artikel 23

Yderligere krav til tilsyn med miljøverifikatorer, der udfører arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor de er akkrediteret

1. En miljøverifikator, der er akkrediteret i en given medlemsstat, skal senest fem hverdage, inden vedkommende udfører verifikations- eller valideringsaktiviteter i en anden medlemsstat, til akkrediteringsorganet i denne anden medlemsstat fremsende følgende:
- a) akkrediteringsoplysninger, oplysninger om faglige kompetencer og, i givet fald, verifikatorholdets sammensætning
 - b) tid og sted, hvor verifikation og validering udføres
 - c) organisationens adresse og kontaktoplysninger.
- En sådan anmeldelse skal indgives forud for hver ny verifikations- og valideringsaktivitet.

2. Akkrediteringsorganet kan anmode om yderligere oplysninger for at afklare miljøverifikatorens kendskab til gældende lovbestemte miljøkrav.
3. Akkrediteringsorganet kan kun stille andre end de i stk. 1 omhandlede krav, hvis disse andre krav ikke begrænser miljøverifikatorens ret til at udøve sin virksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor akkrediteringen blev meddelt.
4. Akkrediteringsorganet må ikke udnytte den i stk. 1 omhandlede procedure til at forsinke miljøverifikatorens ankomst. Kan akkrediteringsorganet ikke udføre sine opgaver i henhold til stk. 2 og 3 før det tidspunkt for verifikation og validering, som miljøverifikatoren har meddelt i overensstemmelse med stk. 1, litra b), skal det give miljøverifikatoren en udførlig begrundelse herfor.
5. Akkrediteringsorganer må ikke opkræve diskriminerende gebyrer for anmeldelse og tilsyn.
6. Hvis det tilsynsførende akkrediteringsorgan mener, at kvaliteten af miljøverifikatorens arbejde ikke opfylder kravene i denne forordning, sendes tilsynsrapporten til den pågældende miljøverifikator, til det akkrediteringsorgan, som har meddelt akkrediteringen, og til det registreringsorgan, hvor den berørte organisation ansøger om registrering eller er registreret. Løses tvisten ikke, sendes tilsynsrapporten til den i artikel 30 omhandlede forsamling af akkrediteringsorganer.
7. Organisationerne skal give akkrediteringsorganer mulighed for at føre tilsyn med miljøverifikatoren under verifikations- og valideringsprocessen.

Artikel 24

Betingelser for udførelse af verifikation og validering

1. Miljøverifikatoren udøver sine aktiviteter inden for rammerne af akkrediteringens omfang og på grundlag af en skriftlig aftale med organisationen.
Aftalen skal:
 - a) omfatte en angivelse af aktiviteternes omfang
 - b) omfatte vilkår, som skal gøre miljøverifikatoren i stand til at udøve sine aktiviteter på en uafhængig og professionel måde, og
 - c) forpligte organisationen til det nødvendige samarbejde.
2. Miljøverifikatoren sikrer, at organisationens forskellige driftsenheder er klart afgrænset og svarer til den faktiske opdeling af aktiviteterne.
Miljøreddegørelsen skal klart angive, hvilke af organisationens forskellige dele der skal udføres verifikation eller validering for.
3. Miljøverifikatoren gennemfører en vurdering af de elementer, der er anført i artikel 17.
4. I forbindelse med verifikations- og valideringsaktiviteterne kontrollerer miljøverifikatoren dokumentation, besøger organisationen, gennemfører stikprøvekontrol og gennemfører samtaler med medarbejderne.
5. Før miljøverifikatorens besøg, stiller organisationen, den dokumentation til rådighed, som skal gennemgås, inden organisationen besøges, og som skal omfatte grundlæggende oplysninger om organisationen og dens aktiviteter, miljøpolitikken

og miljøprogrammet, en beskrivelse af det benyttede miljøledelsessystem i organisationen, oplysninger fra miljøkortlægningen eller miljørevisionen, rapporten om denne kortlægning eller revision og om eventuelle efterfølgende korrigerende foranstaltninger samt udkastet til miljøredegørelsen eller miljøpræstationsrapporten.

6. Miljøverifikatoren udarbejder en skriftlig rapport til organisationen om resultaterne af verifikationen, som:
 - a) beskriver alle spørgsmål af betydning for miljøverifikatorens arbejde
 - b) beskriver overholdelsen af alle denne forordnings bestemmelser og omfatter dokumentation for resultater og konklusioner.
7. Ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, skal rapporten:
 - a) anføre resultater og konklusioner om organisationens manglende overholdelse og de beviser, som disse resultater og konklusioner bygger på
 - b) påpege tekniske mangler i metoden til miljøkortlægning eller -revision eller miljøstyringssystemet eller andre relevante processer
 - c) påpege uenighed om udkastet til miljøredegørelsen eller miljøpræstationsrapporten og angive ændringer eller tilføjelser, der bør foretages i miljøredegørelsen eller miljøpræstationsrapporten
 - d) omfatte en sammenligning af de opnåede resultater og mål med tidligere miljøredegørelser og vurderingen af organisationens miljøpræstationer og vurderingen af organisationens løbende forbedring af miljøpræstationerne.
8. Efter verifikationen foretager miljøverifikatoren en validering af organisationens miljøredegørelse eller miljøpræstationsrapport med henblik på at bekræfte, at den overholder bestemmelserne i denne forordning, forudsat at verifikationens resultater bekræfter, at:
 - a) oplysninger og data i organisationens miljøredegørelse eller miljøpræstationsrapport er pålidelige, troværdige, korrekte og opfylder kravene i denne forordning
 - b) organisationen opfylder alle gældende lovbestemte miljøkrav.
9. Efter validering udsteder miljøverifikatoren en erklæring, jf. bilag VII, som bekræfter, at verifikationen er udført i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 25

Verifikation og validering af små organisationer

1. I forbindelse med verifikations- og valideringsaktiviteter tager miljøverifikatoren hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for små organisationer, herunder bl.a.:
 - a) korte rapporteringsveje
 - b) personale, som varetager flere funktioner
 - c) uddannelse på jobbet
 - d) evnen til hurtigt at omstille sig og
 - e) begrænset dokumentation af procedurer.

2. Miljøverifikatoren gennemfører verifikationen og valideringen på en sådan måde, at små organisationer ikke pålægges unødige byrder.
3. Miljøverifikatoren tager hensyn til objektive beviser for, at et system er effektivt, herunder eksistensen af procedurer i organisationen, som står i forhold til aktiviteterne omfang og kompleksitet, arten af organisationens miljøvirkninger og personalets kompetencer.

Artikel 26

Betingelser for verifikation og validering i en anden medlemsstat end den, hvor miljøverifikatoren er akkrediteret

1. En miljøverifikator, som er akkrediteret i en given medlemsstat, må gennemføre verifikations- og valideringsaktiviteter i enhver anden medlemsstat i overensstemmelse med kravene i denne forordning.
2. Mindst fem hverdage forud for en verifikation eller validering i en anden medlemsstat end den, hvor miljøverifikatoren er akkrediteret, meddeler miljøverifikatoren sine akkrediteringsoplysninger og tid og sted for verifikationen eller valideringen til denne anden medlemsstats akkrediteringsorgan.
3. Akkrediteringsorganet kan anmode om yderligere oplysninger for at afklare miljøverifikatorens kendskab til gældende lovbestemte miljøkrav.
4. Det er akkrediteringsorganet i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres, der fører tilsyn med verifikationen eller valideringen. Når aktiviteterne påbegyndes, underrettes denne medlemsstat.

Artikel 27

Betingelser for verifikation og validering i tredjelande

1. En miljøverifikator, som er akkrediteret i en medlemsstat, må gennemføre verifikations- og valideringsaktiviteter for en organisation i et tredjeland i overensstemmelse med kravene i denne forordning.
2. Mindst seks uger forud for en verifikation eller validering i et tredjeland, meddeler miljøverifikatoren sine akkrediteringsoplysninger og tid og sted for verifikationen eller valideringen til akkrediteringsorganet i den medlemsstat, hvor den pågældende organisation agter at ansøge om registrering eller er registreret.
3. Det er akkrediteringsorganet i den medlemsstat, hvor den pågældende organisation agter at ansøge om registrering eller er registreret, der fører tilsyn med verifikationen eller valideringen. Når aktiviteterne påbegyndes, underrettes denne medlemsstat.

KAPITEL VI

Akkrediteringsorganer

Artikel 28

Akkrediteringsvirksomhed

1. Akkrediteringsorganer, som udpeges af medlemsstaterne i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. xxxx/2008, er ansvarlige for akkrediteringen af miljøverifikatorer og tilsyn med de aktiviteter, der gennemføres af miljøverifikatorer i overensstemmelse med denne forordning.
2. Akkrediteringsorganet foretager en vurdering af en miljøverifikators faglige kompetence på grundlag af de krav i artikel 19, 20 og 21, der er relevante for det ønskede akkrediteringsomfang.
3. Omfanget af miljøverifikatorenes akkreditering fastlægges i overensstemmelse med den nomenklatur for økonomiske aktiviteter, som er fastsat i forordning (EF) 1893/2006. Omfanget afgrænses af miljøverifikatorens faglige kompetencer, og der skal i givet fald også tages hensyn til aktivitetens omfang og kompleksitet.
4. Akkrediteringsorganet fastlægger passende procedurer for akkreditering, afslag på akkreditering og suspension og ophævelse af miljøverifikators akkreditering samt for tilsyn med miljøverifikatorer.

Procedurerne skal omfatte mekanismer til behandling af henvendelser fra berørte parter, herunder registreringsorganer, vedrørende miljøverifikatorer, som allerede er akkrediteret eller ansøger om akkreditering.

5. Afslås en ansøgning om akkreditering, informerer akkrediteringsorganet miljøverifikatoren om årsagerne hertil.
6. Akkrediteringsorganet opretter, reviderer og ajourfører en liste over miljøverifikatorer og disses akkrediteringsomfang i sin medlemsstat og sender hver måned ændringerne i denne liste til Kommissionen og registreringsorganet i den medlemsstat, hvor akkrediteringsorganet er placeret.
7. Akkrediteringsorganet udarbejder inden for rammerne af de regler og procedurer for tilsyn med aktiviteter, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. xxxx/2008, en tilsynsrapport, som efter samråd med den berørte miljøverifikator munder ud i én af følgende afgørelser:
 - a) at miljøverifikatorens aktiviteter ikke er udført tilstrækkeligt godt til at sikre, at organisationen opfylder denne forordnings krav
 - b) at miljøverifikatorens verifikation og validering ikke har overholdt ét eller flere krav i denne forordning.

Rapporten sendes til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor organisationen er registreret eller ansøger om registrering, og, i givet fald, til det akkrediteringsorgan, der har meddelt akkrediteringen.

Artikel 29

Suspension og ophævelse af akkreditering

1. Suspension eller ophævelse af en akkreditering forudsætter en høring af de berørte parter, herunder miljøverifikatoren, således at akkrediteringsorganet kan etablere det nødvendige grundlag for at træffe sin afgørelse.
2. Akkrediteringsorganet underretter miljøverifikatoren om årsagerne til de gennemførte foranstaltninger og, i givet fald, om drøftelserne med den kompetente tilsynsmyndighed.
3. Alt efter arten og omfanget af forsømmelsen eller overtrædelsen af lovkrav forbliver akkrediteringen suspenderet eller ophævet, indtil det godtgøres, at miljøverifikatoren overholder kravene i denne forordning.
4. En suspension af en akkreditering ophæves, hvis akkrediteringsorganet har modtaget tilfredsstillende oplysninger om, at miljøverifikatoren overholder kravene i denne forordning.

Artikel 30

Forsamlingen af akkrediteringsorganer

1. Akkrediteringsorganerne fra alle medlemsstater mødes mindst en gang årligt inden for rammerne af det organ (i det følgende benævnt "forsamlingen af akkrediteringsorganer"), der anerkendes i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. xxxx/2008, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen.
2. Forsamlingen af akkrediteringsorganer sikrer ensartetheden af procedurer vedrørende:
 - a) akkreditering af miljøverifikatorer i henhold til denne forordning, herunder afslag på, suspension og ophævelse af akkreditering
 - b) tilsyn med aktiviteter, der udføres af akkrediterede miljøverifikatorer.
3. Forsamlingen af akkrediteringsorganer udarbejder retningslinjer om spørgsmål i forbindelse med akkrediteringsorganers kompetenceområde.
4. Forsamlingen af akkrediteringsorganer vedtager sin egen forretningsorden.
5. De i stk. 3 omhandlede retningslinjer og den i stk. 4 omhandlede forretningsorden sendes til Kommissionen.

Artikel 31

Akkrediteringsorganernes gensidige evaluering

1. Den gensidige evaluering i forbindelse med akkreditering af miljøverifikatorer i medfør af denne forordning, som tilrettelægges af det i artikel 30, stk. 1, omhandlede organ i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EF) nr. xxxx/2008, skal mindst omfatte en evaluering af reglerne og procedurerne for:
 - a) miljøverifikatorers faglige kompetence
 - b) miljøverifikatorers uafhængighed, objektivitet og upartiskhed

- c) angivelse af miljøverifikatorers akkrediteringsomfang
 - d) krav til miljøverifikatorer
 - e) tilsyn med miljøverifikatorer, som udfører verifikation og validering i medlemsstaterne
 - f) tilsyn med miljøverifikatorer, som udfører verifikation og validering i tredjelande
 - g) forvaltning af listen over akkrediterede miljøverifikatorer.
2. Den gensidige evaluering af akkrediteringssystemer i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning foretages regelmæssigt og mindst hvert fjerde år.
3. Det i artikel 30, stk. 1, omhandlede organ sender Kommissionen en årlig rapport om den gensidige evaluering.
Rapporten offentliggøres.

KAPITEL VII

Regler, der gælder for medlemsstaterne

Artikel 32

Oplysninger om registreringsorganer

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om opbygning af og procedurer for registreringsorganernes virksomhed. De opdaterer jævnligt disse informationer.

Artikel 33

Bistand til organisationer med henblik på overholdelse af lovbestemte miljøkrav

1. Medlemsstaterne etablerer et system, som sikrer, at information om og bistand i forbindelse med lovbestemte miljøkrav efter anmodning stilles til rådighed i den pågældende medlemsstat, hvor organisationer er ved at blive registreret.
2. Bistanden skal omfatte følgende:
 - a) oplysninger om gældende lovbestemte miljøkrav
 - b) identificering af de kompetente tilsynsmyndigheder for hvert lovbestemt miljøkrav, der er udpeget som gældende
 - c) identificering og afklaring af midlerne til at påvise, at organisationen overholder alle lovbestemte miljøkrav, der er udpeget som gældende
 - d) etablering af kontakter med de relevante tilsynsmyndigheder efter behov.
3. Medlemsstaterne kan overdrage den i stk. 1 og 2 omhandlede opgave til registreringsorganerne eller et andet organ.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de organer eller organisationer, som de udpeger i henhold til stk. 3, har den fornødne sagkundskab og passende ressourcer til at varetage deres opgaver, både hvad angår økonomiske midler og personale.
5. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne besvarer henvendelser fra organisationer vedrørende de gældende lovbestemte miljøkrav, der ligger inden for deres kompetenceområde, og at de oplyser organisationerne om, hvorvidt de overholder kravene.
6. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne hurtigst muligt og i alle tilfælde inden en måned efter, at registrerede organisationer forsømmer at overholde denne forordning, meddeler dette til det registreringsorgan, som har registreret organisationen.

Artikel 34

Markedsføringsplan

Medlemsstaterne vedtager en markedsføringsplan, som omfatter mål, aktioner og initiativer, for at fremme EMAS i almindelighed og opmuntre organisationer til at deltage i EMAS.

Artikel 35

Information

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at stille informationer til rådighed for offentligheden om målene med og de vigtigste elementer i EMAS.
2. Medlemsstaterne skal, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med bl.a. arbejdsgiver-, forbruger- og miljøorganisationer, fagforeninger og lokale organer navnlig anvende fagpresse, lokale blade, kampagner og alle andre passende midler til at gøre EMAS alment kendt.
3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at stille informationer til rådighed for organisationer om indholdet i denne forordning.

Artikel 36

EMAS-kampagner

Medlemsstaterne gennemfører EMAS-kampagner, som bl.a. omfatter, at:

- 1) fremme af udveksling af viden og bedste praksis for EMAS blandt alle berørte parter
- 2) udvikle effektive værktøjer til fremme af EMAS og dele dem med organisationerne
- 3) fremme af teknisk bistand til organisationer i forbindelse med udformning og gennemførelse af deres markedsføringsaktiviteter
- 4) opmuntre til partnerskaber blandt organisationer for at fremme EMAS.

Artikel 37

Fremme af små organisationers deltagelse

Medlemsstaterne træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre små organisationers deltagelse ved at:

- 1) lette adgangen til information og støttemidler, der er specielt tilpasset deres behov
- 2) sørge for, at rimelige registreringsgebyrer opmuntrer dem til at deltage
- 3) fremme tekniske hjælpeforanstaltninger, navnlig i tilknytning til initiativer fra passende branchespecifikke eller lokale kontaktorganer, lokale myndigheder, handelskamre og handels- eller håndværkssammenslutninger.

Artikel 38

Klynger og trinvis forberedelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at lokale myndigheder i samarbejde med branchesammenslutninger, handelskamre og berørte parter giver særlig bistand til klynger af organisationer, hvis geografiske beliggenhed eller erhvervsaktiviteter er

tæt på hinanden, så de kan opfylde de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede krav til registrering.

2. Medlemsstaterne udvikler programmer, som tager sigte på at opmuntre organisationer til at indføre et miljøledelsessystem. De opmuntrer navnlig til en trinvis forberedelse, som senere kan føre til en EMAS-registrering.

Systemerne og programmerne skal fungere med det formål at undgå unødvendige omkostninger for deltagerne, herunder især de små organisationer.

Artikel 39

EMAS og Fællesskabets andre miljøpolitikker og -instrumenter

1. Medlemsstaterne udarbejder en årlig strategi i samarbejde med registreringsorganerne og tilsynsmyndighederne med henblik på at fastlægge, hvordan en EMAS-registrering i overensstemmelse med denne forordning:
 - a) kan inddrages ved udviklingen af ny lovgivning
 - b) kan anvendes som et værktøj i forbindelse med anvendelsen og håndhævelsen af lovgivning.
2. Uden at det i øvrigt berører Fællesskabets lovgivning, herunder navnlig inden for områderne konkurrence, beskatning og statsstøtte, træffer medlemsstaterne, hvor det er hensigtsmæssigt, foranstaltninger, som gør det lettere for organisationer at blive eller forblive EMAS-registreret. Disse foranstaltninger skal have en af nedenstående former:
 - a) enklere regler, således, at en EMAS-registreret organisation anses for at overholde visse miljøkrav, der er fastsat i andre retlige instrumenter, og som udpeges af tilsynsmyndighederne
 - b) bedre regler, hvorved andre retlige instrumenter ændres, så byrderne for organisationer, der deltager i EMAS fjernes, reduceres eller forenkles med henblik på at fremme en effektiv markedsfunktion og forbedre konkurrenceevnen.

Artikel 40

Omkostninger og gebyrer

1. Medlemsstaterne indfører en gebyrordning under hensyntagen til følgende:
 - a) de omkostninger, der påløber i forbindelse med information og bistand til organisationer, og som leveres af organer, som medlemsstaterne har udpeget eller etableret til formålet i henhold til artikel 33
 - b) de omkostninger, der påløber i forbindelse med akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer, og andre EMAS-relaterede omkostninger
 - c) omkostningerne i forbindelse med registrering hos et registreringsorgan og ekstraomkostningerne til forvaltning af registreringsprocessen for organisationer uden for Fællesskabet.

Disse gebyrer skal være rimelige og stå i forhold til organisationens størrelse og det arbejde, der skal udføres.

2. Medlemsstaterne kan som et led i fremmeaktiviteterne beslutte ikke at opkræve gebyrer.

Artikel 41

Overtrædelser

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning.
2. Medlemsstaterne indfører effektive bestemmelser for at hindre, at EMAS-logoet bruges i strid med denne forordnings bestemmelser.

Artikel 42

Information og rapportering til Kommissionen

Medlemsstaterne meddeler årligt Kommissionen de foranstaltninger, som de træffer i henhold til denne forordning.

I deres rapporter tager medlemsstaterne hensyn til den seneste rapport, som Kommissionen har forelagt Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 47.

KAPITEL VIII

Regler, der gælder for Europa-Kommissionen

Artikel 43

Information

1. Kommissionen stiller informationer til rådighed for offentligheden om målene med og de vigtigste elementer i EMAS.
2. Kommissionen forvalter og gør følgende offentligt tilgængelige:
 - a) et register over miljøverifikatorer og EMAS-registrerede organisationer
 - b) en database med miljøredegørelser og miljøpræstationsrapporter i elektronisk format.

Artikel 44

Samarbejde og koordination

1. Kommissionen kan fremme samarbejde mellem medlemsstater, navnlig med henblik på at nå frem til en ensartet og konsekvent anvendelse af reglerne i hele Fællesskabet inden for følgende områder:
 - a) registrering af organisationer
 - b) miljøverifikatorer
 - c) informationer og bistand, jf. artikel 33.
2. Uden at det i øvrigt berører Fællesskabets lovgivning om offentlige indkøb, henviser Kommissionen og andre af Fællesskabets institutioner og organer i givet fald til EMAS eller tilsvarende miljøledelsessystemer som et præstationskrav i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler om bygge- og anlægsarbejder og tjenesteydelser.

Artikel 45

Forholdet til andre miljøledelsessystemer

1. Medlemsstaterne kan indgive en skriftlig anmodning til Kommissionen for at få anerkendt eksisterende miljøledelsessystemer eller dele heraf, som er certificeret i overensstemmelse med passende certificeringsprocedurer, der anerkendes på nationalt eller regionalt niveau, og anses for at opfylde de tilsvarende krav i denne forordning.
2. Medlemsstaterne skal i deres anmodning anføre de relevante dele af miljøledelsessystemerne og de tilsvarende krav i denne forordning.
3. Medlemsstaterne skal påvise ækvivalensen af alle relevante dele af det berørte miljøledelsessystem med denne forordning.
4. Kommissionen anerkender efter undersøgelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning og i overensstemmelse med proceduren i artikel 49, stk. 2, de relevante dele af

miljøledelsessystemerne og anerkender akkrediteringskravene til registreringsorganerne, hvis den mener, at medlemsstaten:

- a) i sin anmodning har anført de relevante dele af miljøledelsessystemerne og de tilsvarende krav i denne forordning tilstrækkelig tydeligt
 - b) i tilstrækkelig grad har påvist ækvivalensen af alle relevante dele af det berørte miljøledelsessystem med denne forordning.
5. Kommissionen offentliggør oplysningerne om de anerkendte miljøledelsessystemer, herunder henvisninger til de tilsvarende dele af EMAS, jf. bilag 1, og de anerkendte akkrediteringskrav i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 46

Udarbejdelse af sektorreferencedokumenter

Kommissionen sikrer udvekslingen af informationer og samarbejde mellem medlemsstaterne og andre interesseparter om den bedste praksis for miljøledelse for de relevante sektorer med henblik på udarbejdelsen af sektorreferencedokumenter, herunder for bedste miljøledelsespraksis, og miljøpræstationsindikatorer for bestemte sektorer.

Fastsættelsen af disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikkevæsentlige bestemmelser i forordningen ved at supplere denne, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

Artikel 47

Rapportering

Kommissionen forelægger hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de aktiviteter og foranstaltninger, der er gennemført i medfør af dette kapitel, og om de oplysninger, der er modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 32 og 42.

KAPITEL IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 48

Ændring af bilag

1. Kommissionen kan ændre bilagene, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt, på grundlag af de erfaringer, der er indsamlet i forbindelse med funktionen af EMAS, som reaktion på konstaterede behov for retningslinjer i forbindelse med EMAS-krav, og hvis der sker ændringer af internationale standarder, eller der er nye standarder, som har indflydelse på denne forordnings effektivitet.
2. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 49, stk. 3.

Artikel 49

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, finder rådgivningsproceduren i artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF anvendelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, og artikel 8 i samme afgørelse.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 50

Revision

Kommissionen reviderer EMAS på baggrund af erfaringerne med ordningens anvendelse og den internationale udvikling. Ved revisionen tages der hensyn til de rapporter, der forelægges Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 51

Ophævelse og midlertidige bestemmelser

1. Følgende retsakter ophæves:
 - a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)²⁵
 - b) Kommissionens beslutning 2001/681/EF om retningslinjer for gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)²⁶
 - c) Kommissionens beslutning 2006/193/EF om regler i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 for ekstraordinær anvendelse af EMAS-logoet på transportemballage og tertiær emballage²⁷.
2. Uanset stk. 1 finder andet, tredje og fjerde afsnit i nærværende stykke anvendelse.

Nationale akkrediteringsordninger og registreringsorganer, der er oprettet i medfør af forordning (EØF) nr. 761/2001 fortsætter deres virke. Medlemsstaterne ændrer de procedurer, akkrediteringsordningerne og registreringsorganerne følger, i overensstemmelse med nærværende forordning. Medlemsstaterne sørger for, at deres systemer er fuldt funktionsdygtige senest 6 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Organisationer, der er registreret i henhold til forordning (EØF) nr. 761/2001, forbliver i EMAS-registeret. I forbindelse med en organisations næste verifikation

²⁵ EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

²⁶ EFT L 247 af 17.9.2001, s. 24.

²⁷ EUT L 70 af 9.3.2006, s. 63.

kontrollerer miljøverifikatoren navnlig, at organisationen opfylder de nye krav i nærværende forordning. Hvis den førstkommende verifikation skal foretages inden seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden, kan datoen for denne verifikation udskydes med seks måneder efter aftale med miljøverifikatoren og registreringsorganet.

Miljøverifikatorer, der er akkrediteret i henhold til forordning (EØF) nr. 761/2001, kan fortsætte deres virke i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning.

3. Henvisninger til forordning (EF) nr. 761/2001 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VIII.

Artikel 52

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

MILJØKORTLÆGNING

Miljøkortlægningen skal omfatte følgende områder:

1. Udpegning af gældende miljølovgivning
Organisationen skal ikke blot opstille en liste over gældende lovkrav, men også anføre, hvordan det kan dokumenteres, at den opfylder de forskellige krav.
2. ***Udpegning af alle direkte og indirekte miljøforhold, der har væsentlig indvirkning på miljøet***, opgjort og talbestemt på passende måde, og udarbejdelse af et register over dem, der anses for væsentlige.

En organisation skal overveje følgende spørgsmål, når den afgør miljøforholds væsentlighed:

- a) mulighed for at forårsage miljøskader
- b) det lokale, regionale eller globale miljøes sårbarhed
- c) forholdets og/eller virkningens omfang, antal, hyppighed og reversibilitet
- d) relevant miljølovgivning og kravene heri
- e) betydning for organisationens interesseparter og medarbejdere.

a) Direkte miljøforhold

Direkte miljøforhold er knyttet til selve organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som den har direkte ledelseskontrol over.

Alle organisationer skal overveje deres direkte miljøforhold.

Direkte miljøforhold er f.eks. knyttet til følgende:

- a) lovmæssige krav og begrænsninger i godkendelser
- b) udslip til luft
- c) udledninger til vand
- d) produktion, genvinding, genbrug, transport og bortskaffelse af fast og andet affald, især farligt affald
- e) arealudnyttelse og jordforurening
- f) forbrug af naturressourcer og råmaterialer (herunder energi)
- g) lokale miljøgener (f.eks. støj, vibrationer, lugt, støv, visuelle gener)
- h) transport (både af varer og tjenesteydelser)
- i) risiko for miljøulykker og -påvirkninger, der opstår eller sandsynligvis vil opstå som følge af hændelser, ulykker og potentielle nødsituationer
- j) indvirkninger på den biologiske mangfoldighed.

b) Indirekte miljøforhold

Indirekte miljøforhold kan være en følge af indbyrdes påvirkning mellem en organisation og tredjeparter og kan i nogen grad påvirkes af den organisation, der ønsker EMAS-registrering.

For ikke industrielle organisationers vedkommende, såsom lokale myndigheder og finansieringsinstitutter, er det vigtigt, at de også medtager de miljøforhold, der er knyttet til deres hovedaktivitet. En fortegnelse, der er begrænset til en organisations miljøforhold omkring anlægsområde og anlæg, er ikke fyldestgørende.

Indirekte miljøforhold består f.eks. i følgende:

- a) spørgsmål med relation til produktets livscyklus (konstruktion, udvikling, emballering, transport og anvendelse samt genanvendelse/bortskaffelse af affald)
- b) kapitalinvesteringer, långivning og forsikringsydelser
- c) nye markeder
- d) valg af tjenesteydelser og disses sammensætning (f.eks. inden for transport- eller cateringbranchen)
- e) administrative og planlægningsmæssige beslutninger
- f) produktudbuddets sammensætning
- g) ordremodtageres, underleverandørers og leverandørers miljøpræstationer og -praksis.

Organisationerne skal kunne påvise, at de har indkredset de væsentlige miljøforhold i tilknytning til deres indkøbsprocedurer, og at de i deres ledelsessystem tager hensyn til de væsentlige miljøvirkninger, som disse forhold afstedkommer.

Med hensyn til de indirekte miljøforhold skal en organisation undersøge, hvor stor indflydelse den kan have på disse forhold, og hvilke foranstaltninger der kan træffes til at mindske påvirkningerne.

3. Beskrivelse af kriterierne for vurdering af væsentligheden af indvirkningen på miljøet

En organisation skal fastsætte kriterierne for vurdering af miljøforholdenes væsentlighed i relation til organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser for at fastlægge, hvilke der har en væsentlig indvirkning på miljøet.

De kriterier, organisationen opstiller, skal tage hensyn til EF-lovgivningen, være omfattende og reproducerbare, kunne underkastes uafhængig kontrol og offentliggøres.

Klarlægning af kriterierne for vurderingen af væsentligheden af en organisations miljøforhold kan bl.a. bygge på:

- a) oplysninger om miljøtilstanden med henblik på at identificere de af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som kan have indvirkning på miljøet
- b) organisationens eksisterende data om materiale- og energitilførsel samt om risikoen i tilknytning til udledninger, affald og emissioner
- c) interesseparternes synspunkter
- d) organisationens lovregulerede miljøaktiviteter
- e) indkøbsaktiviteter

- f) organisationens produkter med hensyn til konstruktion, udvikling, fremstilling, distribution, servicering, brug, genbrug, genanvendelse og bortskaffelse
- g) de af organisationens aktiviteter, der indebærer de største miljømæssige omkostninger og fordele.

Når organisationen vurderer væsentligheden af miljøvirkningerne fra sine aktiviteter, skal den ikke blot tage hensyn til normale driftsbetingelser, men også betingelser ved opstart og nedlukning samt betingelser ved rimeligt forudselige nødsituationer. Der skal tages hensyn til tidligere, nuværende og planlagte aktiviteter.

- 4. Gennemgang af alle eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder
- 5. Vurdering af tilbagemeldinger fra undersøgelser af tidligere uheld

BILAG II

Krav til miljøledelsessystemer

og

øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning

Miljøledelsessystemer under EMAS skal opfylde kravene i afdeling 4 i EN ISO 14001:2004-standarden. Disse krav er gengivet i venstre kolonne i nedenstående tabel og udgør del A af nærværende bilag.

Derudover skal registrerede organisationer tage en række øvrige hensyn i betragtning, som er direkte knyttet til forskellige elementer i afdeling 4 i EN ISO 14001:2004-standarden. Disse supplerende krav er opregnet i højre kolonne nedenfor og udgør del B af nærværende bilag.

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
Organisationer, der deltager i ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS), skal opfylde kravene i EN ISO 14001:2004, som er opstillet i afsnit 4 i den europæiske standard²⁸ og gengivet i deres helhed nedenfor: A. Krav til miljøledelsessystemer A.1 Generelle krav Organisationen skal etablere, dokumentere, implementere, vedligeholde og løbende forbedre et miljøledelsessystem i overensstemmelse med kravene i denne internationale standard og bestemme, hvordan den vil opfylde disse krav. Organisationen skal definere og dokumentere anvendelsesområdet for miljøledelsessystemet. A.2 Miljøpolitik Topledelsen skal definere organisationens miljøpolitik og sikre, at den inden for det definerede anvendelsesområde for miljøledelsessystemet:	

28

Teksten i dette bilag er gengivet med tilladelse fra CEN. Den fuldstændige udgave kan købes hos de nationale standardiseringsorganisationer, jf. listen i dette bilag. Gengivelse af dette bilag i salgsøjemed er ikke tilladt.

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
a) er egnet i forhold til arten og omfanget af samt miljøvirkningerne fra organisationens aktiviteter, produkter og serviceydelser b) omfatter en forpligtelse til løbende forbedring og forebyggelse af forurening c) omfatter en forpligtelse til at overholde relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig vedrørende dens miljøforhold d) skaber rammen for at fastsætte og gennemgå miljømålsætninger og miljømål e) er dokumenteret, implementeret og bliver vedligeholdt f) er kommunikeret til alle personer, der arbejder for og på vegne af organisationen g) er tilgængelig for offentligheden. A.3 Planlægning A.3.1 Miljøforhold Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at: a) identificere de miljøforhold knyttet til dens aktiviteter, produkter og serviceydelser inden for miljøledelsessystemets definerede anvendelsesområde, som den kan styre, og de forhold, som den kan påvirke under hensyntagen til planlagt eller ny udvikling eller nye eller ændrede aktiviteter, produkter og serviceydelser b) bestemme, hvilke forhold der påvirker eller kan påvirke miljøet væsentligt (dvs. væsentlige miljøforhold). Organisationen skal dokumentere disse oplysninger og holde dem ajour. Organisationen skal sikre, at der tages hensyn til væsentlige miljøforhold, når miljøledelsessystemet	

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
etableres, implementeres og vedligeholdes. A.3.2 Lovmæssige krav og andre krav Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at: a) identificere og have adgang til de relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, og som er relevante for dens miljøforhold b) bestemme, hvordan disse krav gælder for dens miljøforhold. Organisationen skal sikre, at der tages hensyn til disse relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, når miljøledelsessystemet etableres, implementeres og vedligeholdes.	B.1 Overholdelse af lovgivningen En organisation, der ønsker at blive EMAS-registreret, skal kunne påvise: 1) at den har kendskab til al gældende miljølovgivning, som er udpeget under miljøkortlægningen ifølge bilag I, og er klar over dens betydning for den pågældende organisation 2) at den forpligter sig til at overholde miljølovgivningen, herunder godkendelser og de deri indeholdte begrænsninger 3) at den har indført procedurer til sikring af, at organisationen til stadighed kan opfylde disse krav.

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
A.3.3 Målsætninger, mål og program(mer) Organisationen skal udforme, implementere og vedligeholde dokumenterede miljømålsætninger og -mål for relevante funktioner og relevante niveauer i organisationen. Målsætninger og mål skal være målbare, hvor dette er praktisk muligt, og konsistente med miljøpolitikken, herunder forpligtelsen til at forebygge forurening, til at opfylde relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, og til at foretage løbende forbedringer. Ved udformningen og gennemgangen af målsætninger og mål skal en organisation tage hensyn til de relevante lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig, og dens væsentlige miljøforhold. Den skal også overveje de tekniske valgmuligheder, de økonomiske, operationelle og forretningsmæssige krav samt interessenters synspunkter. Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde et eller flere miljøhandlingsprogrammer for at nå målsætningerne og målene. Programmerne skal omfatte: a) delegering af ansvar for at nå målsætninger og mål til relevante funktioner og niveauer i organisationen b) midler og tidsrammer for at nå disse.	B.2. Miljøpræstation

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
A.4 Implementering og drift A.4.1 Ressourcer, funktioner, ansvar og beføjelser Organisationen skal sikre, at de ressourcer, der er væsentlige for at etablere, implementere,	1) Deltagende organisationer skal kunne påvise, at deres miljøledelsessystem og revisionsprocedurer omfatter organisationens aktuelle miljøpræstation med hensyn til de direkte og indirekte miljøforhold, der er påpeget ved miljøkortlægningen ifølge bilag I. 2) Organisationens miljøpræstation i forhold til målsætningerne og målene vurderes som en del af miljøkortlægningen. Organisationen skal også forpligte sig til løbende at forbedre sin miljøpræstation. Organisationen kan her basere sig på lokale, regionale og nationale miljøprogrammer. 3) Midlerne til at nå målsætningerne og målene må ikke være miljømålsætninger. Hvis organisationen omfatter et eller flere anlægsområder, skal hvert af disse, som EMAS gælder for, opfylde alle EMAS-kravene, inkl. kravene om en løbende forbedring af miljøpræstationen som defineret i denne forordnings artikel 2, litra b).

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
vedligeholde og forbedre miljøledelsessystemet, er tilgængelige. Ressourcer omfatter menneskelige ressourcer og særlige færdigheder, organisationens infrastruktur, teknologi og økonomiske ressourcer. Funktioner, ansvar og beføjelser skal være fastlagte, dokumenterede og kommunikerede for at lette en hensigtsmæssig miljøledelse. Organisationens topledelse skal udpege en eller flere ledelsesrepræsentanter, som uanset andet ansvar skal have definerede funktioner samt ansvar for og beføjelser til at: a) sikre, at der etableres, implementeres og opretholdes et miljøledelsessystem i overensstemmelse med denne standard b) rapportere til topledelsen vedrørende miljøledelsessystemets præstationer med henblik på gennemgang, herunder at give anbefalinger om forbedringer. A.4.2 Kompetence, uddannelse, træning og bevidsthed	B.3. Medarbejderinddragelse

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
Organisationen skal sikre, at alle personer, der for organisationen eller på dennes vegne udfører opgaver, som kan medføre en miljøvirkning, der af organisationen er identificeret som væsentlig, er kompetente på grundlag af relevant uddannelse, træning eller erfaring, og organisationen skal opretholde tilhørende registreringer. Organisationen skal identificere behovet for uddannelse og træning affødt af miljøforholdene og miljøledelsessystemet. Den skal sørge for uddannelse og træning eller iværksætte andre handlinger for at imødekomme dette behov, og den skal opretholde tilhørende registreringer.	1) Organisationen skal anerkende, at medarbejdernes aktive inddragelse er en drivkraft og en forudsætning for løbende og faktiske miljøforbedringer samt kernen i forbedringen af miljøpræstationerne og den rette metode til at forankre miljøledelses- og miljørevisionssystemet i organisationen med de ønskede resultater. 2) Udtrykket "medarbejderinddragelse" omfatter både inddragelse af og oplysninger til de enkelte medarbejdere og deres repræsentanter. Der bør derfor ske medarbejderinddragelse på alle niveauer. Organisationen skal anerkende, at engagement, lydhørhed og aktiv støtte fra ledelsens side er en forudsætning for, at de pågældende processer lykkes. I denne forbindelse skal det fremhæves, at det er nødvendigt med feedback fra ledelsen til medarbejderne.

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer, der gør personer, der arbejder for eller på organisationens vegne, bevidste om: a) vigtigheden af overensstemmelse med miljøpolitikken og procedurerne og med kravene i miljøledelsessystemet b) de væsentlige miljøvirkninger og tilhørende faktiske eller potentielle påvirkninger forbundet med deres arbejde samt de miljømæssige fordele af en forbedret personlig indsats c) deres opgaver og ansvar for at opnå overensstemmelse med kravene i miljøledelsessystemet d) de mulige konsekvenser af at fravige de fastlagte procedurer.	3) Foruden disse krav skal medarbejderne inddrages i processen med henblik på løbende forbedring af organisationens miljøpræstationer, nemlig i:

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
	a) den første miljøkortlægning, analysen af situationen og indsamling og kontrol af oplysninger b) etablering og implementering af et miljøledelses- og miljørevisionssystem til forbedring af miljøpræstationerne c) miljøudvalg til at indsamle oplysninger og sørge for, at den miljøansvarlige/ledelsens repræsentanter og medarbejderne og deres repræsentanter inddrages d) blandede arbejdsgrupper til miljøhandlingsprogrammet og miljørevisionen e) udarbejdelsen af miljøredegørelser. 4) Til dette formål bør der anvendes passende former for deltagelse såsom ordningen med en forslagsbog, projektbaseret gruppearbejde eller miljøudvalg. Organisationen skal følge Kommissionens retningslinjer om den bedste praksis på dette område. Desuden skal enhver medarbejderrepræsentant, der anmoder herom, også inddrages.

A.4.3 Kommunikation

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
Med hensyn til miljøforholdene og miljøledelsessystemet skal organisationen etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer for: a) intern kommunikation mellem de forskellige niveauer og funktioner i organisationen b) modtagelse, dokumentation og besvarelse af relevante henvendelser fra eksterne interessenter. Organisationen skal beslutte, om den skal kommunikere eksternt om de væsentlige miljøforhold, og den skal dokumentere sin beslutning. Hvis organisationen beslutter at kommunikere, skal den etablere og implementere en eller flere metoder til denne eksterne kommunikation.	B.4. Kommunikation 1) Deltagende organisationer skal kunne påvise, at de har en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter, herunder lokale myndigheder og kunder, om miljøvirkningerne af deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, så de kan indkredse offentlighedens og andre interesseparterers problemer.

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
A.4.4 Dokumentation Miljøledelsessystemets dokumentation skal omfatte: a) miljøpolitik, -målsætninger og -mål b) beskrivelse af miljøledelsessystemets anvendelsesområde c) beskrivelse af hovedelementerne i miljøledelsessystemet og samspillet mellem dem samt henvisning til tilknyttede dokumenter d) dokumenter, herunder registreringer, der kræves i denne internationale standard e) dokumenter, herunder registreringer, som organisationen har besluttet er nødvendige for at sikre effektiv planlægning, drift og styring af processer, der vedrører dens væsentlige miljøforhold. A.4.5 Dokumentstyring De dokumenter, som miljøledelsessystemet og denne internationale standard kræver, skal styres. Registreringer udgør en særlige dokumenttype og skal styres i henhold til kravene i punkt A.5.4.	2) Åbenhed, gennemsigtighed og regelmæssige miljøoplysninger er nøglefaktorer til at skelne EMAS fra andre ordninger. Disse faktorer er ligeledes vigtige for organisationen til at opbygge tillid hos interesseparter. 3) EMAS-ordningen er tilstrækkelig fleksibel til, at organisationer kan målrette deres relevante oplysninger til specifikke modtagere, og samtidig sikre, at alle oplysninger er til rådighed for dem, der ønsker det.

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
Organisationen skal udarbejde, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at: a) godkende dokumenter med hensyn til, at de er fyldestgørende, inden de udstedes b) gennemgå og efter behov ajourføre dokumenter samt godkende dokumenter på ny c) sikre, at ændringer og gældende versionsstatus for dokumenter bliver identificeret d) sikre, at relevante udgaver af gældende dokumenter er tilgængelige på alle brugssteder e) sikre, at dokumenter forbliver læselige og umiddelbart kan identificeres f) sikre at dokumenter fra eksterne kilder, som organisationen har bestemt er nødvendige for planlægning og drift af miljøledelsessystemet, identificeres, og at udsendelsen styres g) forhindre utilsigtet brug af forældede dokumenter og identificere dem på passende måde, hvis de opbevares med et givet formål. A.4.6 Driftsstyring Organisationen skal identificere og planlægge de aktiviteter, der er knyttet til de identificerede væsentlige miljøforhold i overensstemmelse med miljøpolitikken. Det gøres ved at: a) etablere, implementere og vedligeholde en eller flere dokumenterede procedurer til at styre situationer, hvor fravær af disse kunne føre til afvigelser fra miljøpolitikken, målsætningerne og miljømålene b) fastsætte driftsbetingelser i disse procedurer c) etablere, implementere og vedligeholde procedurer for de identificerede væsentlige miljøforhold for varer og tjenesteydelser, som organisationen anvender, og informere leverandører, herunder	

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
underleverandører, om relevante procedurer og krav. A.4.7 Nødberedskab og afværgeforanstaltninger Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at identificere potentielle nødsituationer og potentielle ulykker, der kan påvirke miljøet, og til, hvordan organisationen vil reagere på dem. Organisationen skal reagere på faktiske nødsituationer og ulykker og forebygge eller mindske deraf følgende skadelige miljøvirkninger. Organisationen skal regelmæssigt gennemgå og om nødvendigt revidere sine procedurer for nødberedskab og afværgeforanstaltninger, især efter forekomst af ulykker og nødsituationer. Organisationen skal også regelmæssigt afprøve sådanne procedurer, hvor det er praktisk muligt. A.5 Kontrol A.5.1 Overvågning og måling Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til regelmæssigt at overvåge og måle nøgleegenskaberne ved dens aktiviteter, produkter og serviceydelser, der kan have en væsentlig miljøvirkning. Oplysninger om overvågning af præstationer, relevant driftsstyring, og hvorvidt organisationens miljømålsætninger og miljømål er opfyldt, skal dokumenteres. Organisationen skal sikre, at kalibreret og godkendt overvågnings- og måleudstyr anvendes og vedligeholdes, og at der opretholdes tilhørende registreringer. A.5.2 Evaluering af overholdelse af lovmæssige krav og andre krav A.5.2.1 I overensstemmelse med forpligtelsen til at overholde lovmæssige krav skal organisationen	

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til regelmæssigt at vurdere, om relevante lovmæssige krav overholdes. Organisationen skal opretholde registreringer af resultaterne af de regelmæssige evalueringer. A.5.5.2 Organisationen skal evaluere overholdelsen af andre krav, som den har tilsluttet sig. Organisationen kan kombinere denne evaluering med evalueringen af, hvorvidt lovmæssige krav, der er omtalt i A.5.2.1, er overholdt, eller udforme separate procedurer. Organisationen skal opretholde registreringer af resultaterne af de regelmæssige evalueringer. A.5.3 Afvigelser, korrigerende handlinger og forebyggende handlinger Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til at håndtere faktiske og potentielle afvigelser og iværksætte korrigerende handlinger og forebyggende handlinger. Procedurene skal definere krav til at: a) identificere og korrigere for afvigelser og iværksætte handlinger for at reducere afvigelseens miljøvirkninger b) undersøge afvigelser, bestemme årsagerne dertil og iværksætte passende handlinger for at undgå gentagelse c) evaluere behovet for handlinger til at forebygge afvigelser og iværksætte passende handlinger for at undgå gentagelse d) registrere resultaterne af iværksatte korrigerende handlinger og forebyggende handlinger e) gennemgå effektiviteten af iværksatte korrigerende handlinger og forebyggende handlinger. Iværksatte handlinger skal være passende i forhold til problemernes størrelse og den opståede miljøvirkning.	

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
Organisationen skal sikre, at der indføres alle nødvendige ændringer i dokumentationen for miljøledelsessystemet. A.5.4 Styring af registreringer Organisationen skal etablere og opretholde registreringer i det omfang, det er nødvendigt for at demonstrere, at kravene i miljøledelsessystemet og denne internationale standard bliver overholdt, og for at de opnåede resultater registreres. Organisationen skal etablere, implementere og vedligeholde en eller flere procedurer til identifikation, opbevaring, beskyttelse, genfinding, bevarelse og bortskaffelse af registreringer. Registreringer skal være og forblive læselige, identificerbare og sporbare. A.5.5 Intern audit Organisationen skal sikre, at der udføres interne audit af miljøledelsessystemet med planlagte intervaller for at: a) bestemme, hvorvidt miljøledelsessystemet - stemmer overens med planlagte miljøtiltag, herunder kravene i denne internationale standard - er korrekt implementeret og bliver vedligeholdt b) give ledelsen oplysninger om resultaterne af audit. Auditprogrammer skal planlægges, etableres, implementeres og vedligeholdes af organisationen under hensyntagen til den miljømæssige betydning af de pågældende aktiviteter og resultaterne af tidligere audit. Der skal etableres, implementeres og vedligeholdes auditprocedurer, der omhandler: - ansvar for og krav i forbindelse med at planlægge og lede audit, rapportere resultater og opbevare	

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
tilhørende registreringer - bestemme auditkriterier, afgrænsning, audithyppighed og auditmetoder. Valg af auditorer og gennemførelsen af audit skal sikre, at auditprocessen gennemføres objektivt og uvildigt. A.6 Ledelsens evaluering Topledelsen skal med planlagte intervaller evaluere organisationens miljøledelsessystem for at sikre, at det fortsat er egnet, fyldestgørende og effektivt. Evalueringer skal omfatte en vurdering af muligheder for forbedringer og af behovet for ændringer af miljøledelsessystemet, herunder miljøpolitik, -målsætninger og -mål. Registreringer af ledelsens evalueringer skal opbevares. Inputtet til ledelsens evaluering skal omfatte: a) resultater af interne audit og evalueringer af overholdelse af lovmæssige krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig b) henvendelser fra eksterne interessenter, herunder klager c) organisationens miljøpræstationer d) en vurdering af, i hvilket omfang målsætninger og mål er nået e) status for korrigerende og forebyggende handlinger f) opfølgning på tidligere ledelsesevalueringer g) ændrede omstændigheder, herunder udvikling i lovmæssige krav og andre krav i relation til miljøforholdene h) anbefalinger om forbedringer. Outputtet fra ledelsens evaluering skal i	

Del A Krav til miljøledelsessystemer ifølge EN ISO 14001:2004	Del B Øvrige hensyn, som organisationer, der implementerer EMAS, skal tage i betragtning
overensstemmelse med forpligtelsen til løbende forbedringer omfatte beslutninger og handlinger i relation til mulige ændringer af miljøpolitik, miljømålsætninger og miljømål og andre elementer i miljøledelsessystemet. Liste over nationale standardiseringsorganisationer BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie) CZ: ČNI (Český normalizační institut) DK: DS (Dansk Standard) DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.) EE: EVS (Eesti Standardikeskus) EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης) ES: AENOR (Asociacion Espanola de Normalizacion y Certificacion) FR: AFNOR (Association Française de Normalisation) IEL: NSAI (National Standards Authority of Ireland) IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione) CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας LV: LVS (Latvijas Standarts) LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas) LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg) HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület) MT: MSA (Awtorita` Maltija dwar l-Istandards / Malta Standards Authority) NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut) AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut) PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny) PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade) SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo) SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie) FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y) SE: SIS (Swedish Standards Institute) UK: BSI (British Standards Institution).	

BILAG III

INTERN MILJØREVISION

A. REVISIONSPROGRAM OG REVISIONSHYPPIGHED

1. Revisionsprogram

Revisionsprogrammet skal sikre, at organisationens ledelse får de oplysninger, den har brug for for at kunne foretage en kritisk gennemgang af organisationens miljøpræstationer og miljøledelsessystemets effektivitet, og kunne påvise, at der er kontrol over dem.

2. Revisionsprogrammets målsætninger

Miljørevisionsmålsætningerne skal i særdeleshed omfatte bedømmelse af de indførte miljøledelsessystemer og en bedømmelse af, om der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik og -program, herunder overholdelse af relevante lovbestemte miljøkrav.

3. Revisionsprogrammets omfang

Det samlede omfang af den enkelte revision eller i påkommende tilfælde af de enkelte trin af en revisionscyklus skal klart beskrives og skal udtrykkeligt angive:

- a) emneområder for revisionen
- b) hvilke aktiviteter der skal revideres
- c) hvilke miljøkriterier der skal tages hensyn til
- d) hvilken periode revisionen skal dække.

Miljørevisionen skal indbefatte en vurdering af de konkrete data, i det omfang dette er nødvendigt for at kunne bedømme organisationens miljøpræstationer.

4. Revisionshyppighed

Revisionen eller revisionscyklussen, som omfatter alle organisationens aktiviteter, skal gennemføres mindst hvert tredje år. Hvor hyppigt en given aktivitet revideres, vil variere afhængigt af

- a) aktiviteternes art, omfang og kompleksitet
- b) væsentligheden af de tilknyttede miljøvirkninger
- c) omfanget og alvoren af de problemer, der er afdækket i forbindelse med foregående revisioner
- d) organisationens miljøproblemer gennem tiden.

Mere komplekse aktiviteter, der indebærer større miljøvirkninger, skal revideres hyppigere.

Organisationen bør endvidere foretage revisioner mindst én gang om året, da dette vil hjælpe med til at vise organisationens ledelse og miljøverifikator, at den har kontrol over organisationens væsentlige miljøforhold.

Organisationen skal revidere

- a) organisationens miljøpræstationer
- b) organisationens overholdelse af gældende lovbestemte miljøkrav.

B. REVISIONSARBEJDET

Revisionen skal omfatte drøftelser med medarbejdere, inspektion af driftsforhold og udstyr samt gennemgang af journaler, skriftlige procedurer og andet relevant dokumentationsmateriale med henblik på at vurdere den pågældende aktivitet med hensyn til miljøpræstationer og fastslå, om den opfylder gældende standarder og forskrifter eller fastsatte målsætninger og mål, og om systemet til placering af ansvaret for miljøforholdene er effektivt og hensigtsmæssigt. Der bør bl.a. anvendes stikprøvekontrol af disse kriterier som middel til at vurdere hele miljøledelsessystemets effektivitet.

Revisionsprocessen skal navnlig omfatte følgende trin:

- a) forståelse af ledelsessystemerne
- b) bedømmelse af ledelsessystemernes styrker og svagheder
- c) indsamling af relevante revisionsbeviser
- d) bedømmelse af revisionsresultaterne
- e) udarbejdelse af revisionskonklusioner
- f) rapportering af revisionsresultater og -konklusioner.

C. RAPPORTERING AF REVISIONSRESULTATER OG -KONKLUSIONER

De primære formål med en skriftlig revisionsrapport er

- a) at dokumentere revisionens omfang
- b) at oplyse organisationens ledelse om, i hvilken grad der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik, og om de miljømæssige fremskridt i organisationen
- c) at oplyse organisationens ledelse om effektiviteten og pålideligheden af systemet til overvågning af og kontrol med organisationens miljøvirkninger
- d) at påvise nødvendigheden af eventuelle korrigerende handlinger.

BILAG IV

MILJØRAPPORTERING

A. INDLEDNING

Miljøoplysninger skal forelægges på tydelig og sammenhængende måde i elektronisk form eller på tryk.

B. MILJØREDEGØRELSE

Miljøredegørelsen skal opfylde følgende mindstekrav til indhold:

- a) en klar og entydig beskrivelse af den organisation, der registreres under EMAS, og, hvor det er relevant, et resumé af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og forholdet mellem organisationen og eventuelle moderorganisationer
- b) organisationens miljøpolitik og en kort beskrivelse af miljøledelsessystemet
- c) en beskrivelse af alle væsentlige direkte og indirekte miljøforhold, der medfører væsentlige miljøvirkninger fra organisationen, og af påvirkningernes art i forbindelse med disse forhold (bilag I.2)
- d) en beskrivelse af miljømålsætninger og miljømål i relation til de væsentlige miljøforhold og -påvirkninger
- e) et resumé af de foreliggende data om organisationens miljøpræstationer set i forhold til dens miljømålsætninger og miljømål i relation til dens væsentlige miljøvirkninger. Der skal rapporteres om nøgleindikatorer og andre relevante miljøpræstationsindikatorer, jf. afsnit D
- f) andre miljøpræstationsfaktorer, bl.a. præstationerne i forhold til lovgivningen med hensyn til dens væsentlige miljøvirkninger
- g) en beskrivelse af gældende lovbestemte miljøkrav og bevis for, at disse krav er overholdt
- h) miljøverifikators navn og akkrediteringsnummer og datoen for bekræftelsen.

C. MILJØPRÆSTATIONSRAPPORT

Miljøpræstationsrapporten skal opfylde følgende mindstekrav til indhold:

- a) et resumé af de foreliggende data om organisationens miljøpræstationer set i forhold til dens miljømålsætninger og miljømål i relation til dens væsentlige miljøvirkninger. Der skal rapporteres om nøgleindikatorer og andre relevante miljøpræstationsindikatorer, jf. afsnit D
- b) andre miljøpræstationsfaktorer, bl.a. præstationerne i forhold til lovgivningen med hensyn til dens væsentlige miljøvirkninger
- c) en beskrivelse af gældende lovbestemte miljøkrav og bevis for, at disse krav er overholdt

- d) miljøverifikators navn og akkrediteringsnummer og datoen for bekræftelsen.

D. NØGLEINDIKATORER OG ANDRE RELEVANTE MILJØPRÆSTATIONSINDIKATORER

1. Indledning

Organisationer skal både i miljøredegørelsen og i miljøpræstationsrapporten gøre rede for nøgleindikatorerne, for så vidt som de har relation til organisationens direkte miljøforhold, og andre relevante miljøpræstationsindikatorer som beskrevet nedenfor.

2. Nøgleindikatorer

- a) Nøgleindikatorerne anvendes på alle organisationstyper. De fokuserer på præstationerne på følgende centrale miljøområder:

energieffektivitet
materialeudnyttelse
vand
affald
biodiversitet
emissioner.

- b) Hver nøgleindikator består af følgende elementer:

- i) et tal **A**, som udtrykker de årlige samlede input/påvirkninger på det pågældende område
- ii) et tal **B**, som udtrykker organisationens samlede årlige output
- iii) et tal **R**, som udtrykker forholdet **A/B**.

Hver organisation skal gøre rede for alle tre elementer af hver indikator.

- c) De årlige samlede input/påvirkninger på det pågældende område, tallet **A**, skal oplyses på følgende måde:

- i) **energieffektivitet**
 - * "**samlet direkte energiforbrug**": det samlede årlige energiforbrug angivet i ton olieækvivalenter (toe)
 - * "**samlet forbrug af vedvarende energi**": det samlede årlige energiforbrug (el og varme), som er produceret ved hjælp af vedvarende energikilder, angivet i ton olieækvivalenter (toe)
- ii) **materialeudnyttelse**
 - * "**årlig massestrøm af materialeforbrug**" (ekskl. energibærere og vand), angivet i ton
- iii) **vand**
 - * "**samlet årligt vandforbrug**", angivet i m³
- iv) **affald**
 - * "**samlet årlig affaldsproduktion**", angivet i ton

- v) **biodiversitet**
- * "*arealforbrug*", angivet i m²
- vi) **emissioner**
- * "*samlet årlig emission af drivhusgasser*", angivet i ton CO₂-ækvivalenter.

Angivelsen af organisationens samlede årlige output, tallet **B**, er det samme for alle områder, men tilpasses til de forskellige organisationstyper afhængigt af arten af deres aktivitet. Der skelnes bl.a. mellem organisationer i fremstillingssektoren (industri), hvor tallet angiver den samlede årlige bruttoværditilvækst i mio. EUR eller, for små organisationer, den samlede årsomsætning eller antallet af ansatte, og organisationer uden for fremstillingssektoren (administration og tjenesteydelser), hvor tallet angiver organisationens størrelse målt i antallet af ansatte.

3. Andre relevante miljøpræstationsindikatorer

Hver organisation skal desuden hvert år gøre rede for sine præstationer vedrørende de mere specifikke miljøforhold, som den har anført i miljøredegørelsen, under hensyntagen til og henvisning til eventuelle sektorreferencedokumenter som omhandlet i forordningens artikel 46.

I dette øjemed kan organisationen vælge at anvende andre relevante miljøpræstationsindikatorer, idet den skal sikre, at sådanne indikatorer:

- i) giver en nøjagtig vurdering af organisationens miljøpræstationer
- ii) er let forståelige og entydige
- iii) giver mulighed for at sammenligne organisationens miljøpræstationer fra år til år
- iv) giver mulighed for sammenligning med sektorspecifikke, nationale eller regionale referencedata (benchmarks)
- v) giver mulighed for sammenligning med relevante lovbestemte krav.

E. OFFENTLIGHEDENS ADGANG TIL OPLYSNINGERNE

En organisation skal over for miljøverifikator kunne påvise, at alle, der er interesserede i organisationens miljøpræstationer, nemt og uden omkostninger får adgang til de i afsnit B-D omhandlede oplysninger.

F. MILJØANSVAR PÅ LOKALT PLAN

Organisationer, der registreres under EMAS, kan ønske at fremlægge en samlet miljøredegørelse eller miljøpræstationsrapport, der dækker forskellige geografiske lokaliteter.

Formålet med EMAS er at sikre miljøansvar på lokalt plan, hvorfor organisationerne skal sørge for, at de væsentlige miljøvirkninger for hvert enkelt anlægsområde er klart identificeret og beskrevet i den samlede miljøredegørelse eller miljøpræstationsrapport.

BILAG V
EMAS-LOGO

Logoet skal anvendes enten

- i tre farver (Pantone No. 355 Green; Pantone No. 109 Yellow; Pantone No. 286 Blue)
- i sort på hvid baggrund, eller
- i hvidt på sort baggrund.

BILAG VI

Oplysningskrav i forbindelse med registrering

(oplysninger, der skal gives, når det er relevant)

1. ORGANISATION

Navn

Adresse

By

Postnummer

Land/region/selvstyrende region

Kontaktperson

Tlf.

Fax

E-mail

Websted

Registreringsnummer

Registreringsdato

Dato for suspension af registrering

Dato for ophævelse af registrering

Dato for næste miljøredegørelse

Dato for næste miljøpræstationsrapport

Aktiviteternes NACE-kode

Antal ansatte

Årlig omsætning eller balance

2. ANLÆGSOMRÅDE

Navn

Adresse

Postnummer

By

Land/region/selvstyrende region

Kontaktperson

Tlf.

Fax

E-mail

Websted

Registreringsnummer

Registreringsdato

Dato for suspension af registrering

Dato for ophævelse af registrering

Dato for næste miljøredegørelse

Dato for næste miljøpræstationsrapport

Aktiviteternes NACE-kode

Antal ansatte

Årlig omsætning eller balance

3. AKKREDITERET VERIFIKATOR

Verifikators navn

Adresse

Postnummer

By

Land/region/selvstyrede region

Tlf.

Fax

E-mail

Akkrediteringens registreringsnummer

Akkrediteringens omfang (NACE-koder)

Akkrediteringsorgan

Udfærdiget i... den.../.../20..

Organisationens repræsentants underskrift

BILAG VII

Verifikators erklæring om foretaget verifikation og bekræftelse

.....(navn).

registreret som EMAS-verifikator nr.

og akkrediteret til (omfang) (NACE-kode)

erklærer at have verificeret, om anlægsområdet eller hele organisationen som angivet i miljøredegørelsen / miljøpræstationsrapporten fra organisationen(navn)

med registreringsnummer (hvis kendt)

opfylder alle kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../[år] af [dato] om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Ved min underskrift erklærer jeg

- at verifikationen og bekræftelsen er udført i fuld overensstemmelse med kravene i nævnte forordning
- at intet tyder på mangler i efterlevelsen af gældende miljølovgivning
- at data og oplysninger i organisationens/anlægsområdets (*) miljøredegørelse / miljøpræstationsrapport (*) tegner et pålideligt, troværdigt og korrekt billede af alle organisationens/anlægsområdets (*) aktiviteter inden for det omfang, der er angivet i miljøredegørelsen.

Udfærdiget i... den.../.../20..

Underskrift

(*) : det ikke relevante overstreges.

BILAG VIII
SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1
Artikel 1, stk. 2, litra a)	-
Artikel 1, stk. 2, litra b)	-
Artikel 1, stk. 2, litra c)	-
Artikel 1, stk. 2, litra d)	-
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	-
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 2, litra e)	-
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, nr. 6)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 2, litra l)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 2, litra l), nr. i)	-
Artikel 2, litra l), nr. ii)	-
Artikel 2, litra m)	-
Artikel 2, litra n)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 2, litra o)	Artikel 2, nr. 15)
Artikel 2, litra p)	-

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 2, litra q)	Artikel 2, nr. 16)
Artikel 2, litra r)	-
Artikel 2, litra s), første punktum	Artikel 2, nr. 17)
Artikel 2, litra s), andet til fjerde punktum	-
Artikel 2, litra t)	Artikel 2, nr. 18)
Artikel 2, litra u)	-
Artikel 3, stk. 1)	-
Artikel 3, stk. 2, litra a), første punktum	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, litra a), andet punktum	Artikel 4, stk. 3
Artikel 3, stk. 2, litra b)	Artikel 4, stk. 6
Artikel 3, stk. 2, litra c)	Artikel 4, stk. 7
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 4, stk. 8
Artikel 3, stk. 2, litra e)	Artikel 5, stk. 2, første afsnit; artikel 6, stk. 3
Artikel 3, stk. 3, litra a)	Artikel 6, stk. 1, litra a)
Artikel 3, stk. 3, litra b), første punktum	Artikel 6, stk. 1, litra b) - d)
Artikel 3, stk. 3, litra b), andet punktum	Artikel 7, stk. 1
Artikel 4, stk. 1	-
Artikel 4, stk. 2	51 (2)
Artikel 4, stk. 3	-
Artikel 4, stk. 4	-
Artikel 4, stk. 5, første punktum	Artikel 26, stk. 1
Artikel 4, stk. 5, andet punktum	Artikel 26, stk. 2
Artikel 4, stk. 6	Artikel 42
Artikel 4, stk. 7	-
Artikel 4, stk. 8, første afsnit	Artikel 30, stk. 1

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 4, stk. 8, andet afsnit	Artikel 30, stk. 3 og 5
Artikel 4, stk. 8, tredje afsnit, første og andet punktum	Artikel 32, stk. 1
Artikel 4, stk. 8, tredje afsnit, sidste punktum	Artikel 32, stk. 3
Artikel 5, stk. 1	Artikel 11, stk. 1, første punktum
Artikel 5, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 5, stk. 3, første punktum	Artikel 12, stk. 1
Artikel 5, stk. 3, andet punktum, første led	Artikel 12, stk. 1, litra a)
Artikel 5, stk. 3, andet punktum, andet led	Artikel 12, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 4	Artikel 11, stk. 1, andet punktum
Artikel 5, stk. 5, første punktum	Artikel 15, stk. 1
Artikel 5, stk. 5, andet punktum	Artikel 15, stk. 3, første punktum
Artikel 5, stk. 5, tredje punktum	Artikel 16, stk. 1
Artikel 5, stk. 5, fjerde punktum	Artikel 15, stk. 3, andet og tredje punktum
Artikel 6, nr. 1)	Artikel 13, stk. 1
Artikel 6, nr. 1), første led	Artikel 13, stk. 2, litra a) + artikel 5, stk. 2, litra a)
Artikel 6, nr. 1), andet led	Artikel 13, stk. 2, litra a) + artikel 5, stk. 2, litra c)
Artikel 6, nr. 1), tredje led	Artikel 13, stk. 2, litra a) + artikel 5, stk. 2, litra d)
Artikel 6, nr. 1), fjerde led	Artikel 13, stk. 2, litra c)
Artikel 6, nr. 1), sidste punktum	Artikel 13, stk. 2, første punktum
Artikel 6, nr. 2)	Artikel 14, stk. 3
Artikel 6, nr. 3), første led	Artikel 14, stk. 4, litra a)
Artikel 6, nr. 3), andet led	Artikel 14, stk. 4, litra b)

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 6, nr. 3), tredje led	Artikel 14, stk. 4, litra c)
Artikel 6, nr. 3), sidste punktum	Artikel 14, stk. 8, første punktum
Artikel 6, nr. 4), første afsnit	Artikel 14, stk. 2
Artikel 6, nr. 4), andet afsnit	Artikel 14, stk. 5
Artikel 6, nr. 5), første punktum	Artikel 14, stk. 7
Artikel 6, nr. 5), andet punktum	Artikel 14, stk. 9 og 10
Artikel 6, nr. 6)	Artikel 14, stk. 11
Artikel 7, stk. 1	Artikel 29, stk. 6
Artikel 7, stk. 2, første punktum	Artikel 12, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, andet punktum	Artikel 12, stk. 3
Artikel 7, stk. 3	Artikel 43, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 8, stk. 1, første punktum	Artikel 10, stk. 1
Artikel 8, stk. 1, andet punktum	Artikel 10, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, litra a)	Artikel 10, stk. 4
Artikel 8, stk. 2, litra b)	-
Artikel 8, stk. 2, litra c)	-
Artikel 8, stk. 2, litra d)	-
Artikel 8, stk. 2, litra e)	Artikel 10, stk. 4
Artikel 8, stk. 3, litra a)	-
Artikel 8, stk. 3, litra b), første punktum	Artikel 10, stk. 4
Artikel 8, stk. 3, sidste afsnit	-
Artikel 9, stk. 1, første afsnit	Artikel 4, stk. 3
Artikel 9, stk. 1, litra a)	Artikel 45, stk. 4
Artikel 9, stk. 1, litra b)	Artikel 45, stk. 4
Artikel 9, stk. 1, sidste afsnit	Artikel 45, stk. 5

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 9, stk. 2	-
Artikel 10, stk. 1, litra a)	-
Artikel 10, stk. 1, litra b)	-
Artikel 10, stk. 1, litra c)	-
Artikel 10, stk. 2, første afsnit	Artikel 39, stk. 1 og 2
Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, første punktum	Artikel 42
Artikel 10, stk. 2, andet afsnit, andet punktum	Artikel 47
Artikel 11, stk. 1, første afsnit	Artikel 37
Artikel 11, stk. 1, første led	Artikel 37, litra a)
Artikel 11, stk. 1, andet led	Artikel 37, litra c)
Artikel 11, stk. 1, tredje led	Artikel 37, litra b)
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, første punktum	Artikel 38, stk. 1
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, andet punktum	-
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, tredje punktum	Artikel 38, stk. 2
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit, fjerde punktum	Artikel 38, stk. 3
Artikel 11, stk. 2	Artikel 44, stk. 2
Artikel 11, stk. 3, første punktum	Artikel 42
Artikel 11, stk. 3, andet punktum	Artikel 47
Artikel 12, stk. 1, litra a)	Artikel 35, stk. 3
Artikel 12, stk. 1, litra b)	Artikel 35, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, sidste afsnit	Artikel 35, stk. 2
Artikel 12, stk. 2	Artikel 42

Forordning (EF) nr. 761/2001	Nærværende forordning
Artikel 12, stk. 3	-
Artikel 13	Artikel 41
Artikel 14, stk. 1	Artikel 48, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	-
Artikel 14, stk. 3	-
Artikel 15, stk. 1	Artikel 50
Artikel 15, stk. 2	Artikel 48
Artikel 15, stk. 3	-
Artikel 16, stk. 1	Artikel 40, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 42
Artikel 17, stk. 1	-
Artikel 17, stk. 2	Artikel 51, stk. 2
Artikel 17, stk. 3	Artikel 51, stk. 2
Artikel 17, stk. 4	Artikel 51, stk. 2
Artikel 17, stk. 5	-
Artikel 18, første punktum	Artikel 52, stk. 1
Artikel 18, andet punktum	Artikel 52, sidste punktum

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAG, SOM ALENE INDVIRKER PÅ
BUDGETTETS INDTÆGTSSIDE

1. FORSLAGETS TITEL:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

2. ABM-/ABB-RAMME

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter:

Miljø (ABB Kode 0703: Gennemførelse af Fællesskabets miljøpolitik og -lovgivning).

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. B..A-poster)):

07 01 04 01: Life+ (finansielt instrument for miljøet — 2007 til 2013) — udgifter til administrativ forvaltning

07 03 07: Life+ (finansielt instrument for miljøet — 2007 til 2013)

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkninger varighed:

Retsakten (EMAS-forordningen) forventes at træde i kraft i 2009. I perioden 2009 - 2013 dækkes driftsudgifterne af det finansielle instrument Life+.

3.3. Budgetoplysninger

Budget-post	Udgifternes art		Nye	EFTA-bidrag	Bidrag fra ansøgerlandene	Udgifts-område i de finansielle overslag
07010401	IOU	IOB ²⁹	Nej	Nej	Ja	Nr. 2
070307	IOU	Opdelte	Nej	Nej	Ja	Nr. 2

²⁹ Ikke-opdelte bevillinger, i det følgende benævnt IOB.

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftstype	Punkt		2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
-------------	-------	--	------	------	------	------	------	--	-----------

Driftsudgifter³⁰

Forpligtelsesbevillinger (FB)	8.1.	a	1,230	1,400	1,700	1,700	1,700		7,730
Betalingsbevillinger (BB)		b							

Administrative udgifter inden for referencebeløbet³¹

Teknisk og administrativ bistand (IOB)	8.2.4.	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
--	--------	---	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

SAMLET REFERENCEBELØB

Forpligtelsesbevillinger		a+c	1,430	1,600	1,900	1,900	1,900		8,730
Betalingsbevillinger		b+c							

Administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet³²

Personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IOB)	8.2.5.	d	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838		3,804
Administrative udgifter, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, ikke medtaget i referencebeløbet (IOB)	8.2.6.	e	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

FB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		a+c +d +e	1,959	2,569	2,815	3,117	3,071		13,531
BB I ALT, inkl. udgifter til personaleressourcer		b+c +d +e							

³⁰ Udgifter, som ikke henhører under kapitel xx 01 i afsnit xx.

³¹ Udgifter inden for artikel xx 01 04 i afsnit xx.

³² Udgifter inden for kapitel xx 01, som ikke henhører under artikel xx 01 04 eller xx 01 05.

Samfinansiering

Hvis forslaget indebærer samfinansiering med medlemsstaterne eller med andre organer (oplys hvilke), angives der et skøn i tabellen nedenfor over beløbet for denne samfinansiering (der kan indsættes flere rækker, hvis der forventes samfinansiering med flere organer):

i mio. EUR (3 decimaler)

Samfinansierende organ		2009	2010	2011	2012	2013		2009-2013
.....	f							
FB I ALT, inkl. samfinansiering	a+c +d +e +f							

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- ☒ Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.
- ☐ Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- ☐ Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale³³ (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtssiden

- ☒ Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne
- ☐ Forslaget har finansielle virkninger - virkningerne for indtægterne er som følger:

i mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Før foranstaltningen [år n-1]	Efter foranstaltningens iværksættelse					
			[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³⁴
	a) Indtægter i absolutte tal							
	b) Ændringer i indtægterne	Δ						

4.2. Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter) (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.

Årlige behov	2009	2010	2011	2012	2013	
Personaleressourcer i alt	5	10	10	10	10	

³³ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

³⁴ Indsæt flere kolonner, hvis foranstaltningen varer længere end 6 år.

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Hovedmålet er at øge ordningens positive miljøvirkninger ved at forbedre miljøpræstationerne hos de organisationer, der deltager i EMAS, og ved at sikre ordningen øget udbredelse. Ordningen er stadig i alt væsentligt frivillig.

Hovedelementer:

- EMAS bygger fortsat på ISO 14.001-standarden for **miljøledelsessystemer**. Dette system suppleres med følgende elementer:
 - Organisationerne forpligtes højere grad til at overholde alle gældende lovkrav vedrørende miljøet.
 - Organisationerne forpligtes i højere grad til at indberette deres miljøpræstationer på grundlag af centrale miljøpræstationsindikatorer.
 - Der indføres vejledning om bedste praksis for miljøledelse.
- Procedurene for akkreditering og verifikation harmoniseres (på linje med forslaget om akkreditering fra GD ENTR)
- Det geografiske anvendelsesområde udvides, således at organisationer fra tredjelande også kan deltage i EMAS.
- Der træffes foranstaltninger for at lette den administrative byrde og skabe incitamenter:
 - enklere procedurer for registrering af klynger
 - nedsat registreringsgebyrer for smv'er
 - lettelse af regelbyrden og deregulering, således at EMAS-registrerede organisationer f.eks. ikke skal have deres tilladelser fornyet så ofte
 - pligt for de nationale myndigheder til at overveje incitamenter som f.eks. skattelettelser som led i ordninger til støtte for organisationers miljøpræstationer
 - enklere regler for brugen af EMAS-logoet.
- Kampagner for EMAS, herunder EMAS prisen og oplysningskampagner på i EU og i de enkelte lande.

5.2. Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Når der på fællesskabsplan vedtages en ordning, som også organisationer fra tredjelande kan deltage i, opstår der et tilbud om et akkrediteret miljøledelses- og miljørevisionssystem, som ikke kun organisationer, der er hjemmehørende i EU, men også organisationer fra tredjelande kan benytte i de forskellige medlemsstater og muligvis i tredjelande. Dermed kan bedre miljøpræstationer kommunikeres ud over medlemsstaternes og EU's grænser ved udnyttelse af EMAS-registreringen og EMAS-logoet.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

Inden for rammerne af målet om at øge ordningens udbredelse og dermed forbedre den samlede niveau for organisationernes miljøpræstationer i og uden for EU er følgende foranstaltninger relevante i forhold til ABM-rammen:

- at tilrettelægge og bidrage til oplysningskampagner rettet mod en bredere offentlighed og specielt mod organisationer
- at udbrede og udvikle effektive redskaber til fremme af EMAS og stille dem til rådighed for alle EMAS-deltagere
- at uddele EMAS-priser
- at tilrettelægge og anvende incitamenter for organisationer til at tilslutte sig ordningen.

Inden for rammerne af målet om at hjælpe organisationerne i bestemte sektorer til at forbedre deres indberetninger om miljøpræstationerne er følgende foranstaltninger relevante i forhold til ABM-rammen:

- at udarbejde referencedokumenter for enkelte sektorer med oplysninger om bedste miljøpraksis og med sektorspecifikke miljøpræstationsindikatorer.

Inden for rammerne af målet om at harmonisere akkrediterings- og registreringsorganerne måde at arbejde på at følgende foranstaltninger relevante i forbindelse med ABM-rammen:

- tilrettelæggelse af gensidige evalueringer mellem akkrediteringsorganer
- tilrettelæggelse af gensidige evalueringer mellem registreringsorganer.

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

☒ ***Central forvaltning***

☒ Direkte ved Kommissionen

☐ Indirekte ved delegation til:

☐ forvaltningsorganer

☐ organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen

☐ nationale offentlige organer eller public service-organer

☐ ***Fælles eller decentral forvaltning***

☐ med medlemsstaterne

☐ med tredjelande

☐ ***Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)***

Relevante bemærkninger:

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Medlemsstaterne skal indberette alle de foranstaltninger, de vedtager i medfør af denne forordning.

Kommissionen skal aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om, hvilke foranstaltninger der træffes i medfør af denne forordning.

Derudover vil der foregå overvågning i form af regelmæssige møder med medlemsstaterne og andre interessenter samt ved den gensidige evaluering, der udføres under akkrediteringsorganernes møder i henhold til artikel 31 i denne forordning og af registreringsorganernes forum.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Jf. konsekvensanalysen, der er vedlagt dette forslag i form af et arbejdsdokument fra Kommissionen. Virkningerne af de foreslåede foranstaltninger er vurderet ud fra en økonomisk, miljømæssig og social synsvinkel.

6.2.2. Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)

Forslaget bygger på erfaringerne med anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)³⁵ og på resultaterne af den offentlige høring og af den mere specifikke interessenthøring samt på udefra kommende sagkundskab. I konsekvensvurderingen er der taget hensyn til disse evalueringer.

6.2.3. Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed

Foranstaltninger, der får økonomisk støtte fra Kommissionen, overvåges jævnligt.

Det udvalg, der nedsættes ved forordningen, vil jævnligt vurdere forordningens effektivitet. Der kan udarbejdes vejledninger og referencedokumenter for specifikke sektorer og stilles forslag om nødvendige ændringer til forordning.

For Rådet og Europa-Parlamentet forelægger Kommissionen jævnligt:

- 1) en rapport, mindst hvert tredje år, om hvilke foranstaltninger der træffes vedrørende bl.a.:
 - a) fremlæggelse af oplysninger
 - b) fremme samarbejdet og samordningen mellem medlemsstaterne
 - c) fremme af EMAS og ibrugtagning af incitamenter
- 2) en efterfølgende evaluering seneste fem år efter forordningens ikrafttræden.

³⁵

EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Standarderne for intern kontrol nr. 14, 15, 16, 18, 19, 20 og 21 og principperne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget vil finde fuld anvendelse.

Når der gennemføres eller ydes tilskud til aktiviteter i henhold til denne forordning, sikrer Kommissionen, at Fællesskabets økonomiske interesser beskyttes gennem forholdsregler mod svig, korruption og andre ulovligheder, gennem effektiv kontrol og gennem inddrivelse af uretmæssigt eller ulovligt udbetalte beløb samt, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem sanktioner, der skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning, i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2988/95 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999.

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslagets mål

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Beskrivelse af mål, foranstaltninger og output	Type output	Gen. suitt. Omkostn.	2009		2010		2011		2012		2013		n+5 ff.		2009 - 2013	
			Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger	Antal output	Samlede omkostninger
OPERATIONELT MÅL nr. n1 kampagner																
Foranstaltning 1 oplysningskampagner				0,300		0,200		0,200		0,200		0,200				1,100
Foranstaltning 2 Bistand til smv'er med indførelse af EMAS				0,250		0,250		0,250		0,250		0,250				1,250
Foranstaltning 3: EMAS-priser			1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050	1	0,050		5		0,250
Foranstaltning 4: Incitament				0,100		0,100		0,100		0,100		0,100				0,500
Subtotal mål 1				0,700		0,600		0,600		0,600		0,600				3,100
OPERATIONELT MÅL nr. 2 Udarbejdelse af reference dokumenter for specifikke sektorer																

Foranstaltning 1: undersøgelser ved ekstern konsulent	5			0,250	10	0,500	15	0,750	15	0,750	15	0,750	3,000
Foranstaltning 2: ekspertgruppe- møder	8			0,080	10	0,100	15	0,150	15	0,150	15	0,150	0,630
Subtotal mål 2				0,330		0,600		0,900		0,900		0,900	3,630
OPERATIO- NELT MÅL nr. 3 gensidig evaluering													
Foranstaltning 1: gensidig evalue- ring blandt akkrediterings- organer				0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0,500
Foranstaltning 2: gensidig evalue- ring blandt registrerings- organer				0,100		0,100		0,100		0,100		0,100	0,500
Subtotal mål 3				0,200		0,200		0,200		0,200		0,200	1,000
SAMLEDE OMKOST- NINGER				1,230		1,400		1,700		1,700		1,700	7,730

8.2. Administrationsudgifter

8.2.1. Personaleressourcer – antal og type

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (antal stillinger/fuldtidsækvivalenter)					
		2009	2010	2011	2012	2013	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte ³⁶ (XX 01 01)	A*/AD	2	3	3	3	3	
	B*, C*/AST	1	2	2	2	2	
Personale, der finansieres ³⁷ over art. XX 01 02 (for EMAS kun END)		2	5	5	5	5	
Andet personale ³⁸ , der finansieres over art. XX 01 04/05							
I ALT		5	10	10	10	10	

8.2.2. Opgavebeskrivelse

Overordnet forvaltning af ordningen, udarbejdelse og ændring af sektordokumenter, markedsføring.

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

- ☒ Stillinger, der i øjeblikket er afsat til forvaltningen af programmet, og som skal erstattes eller forlænges (1 AD + 1 AST + 2 END)
- ☐ Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n
- ☒ Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med den næste APS/FBF-procedure (2 AD)
- ☒ Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling) (1 AST + 3 END)
- ☐ Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år

³⁶ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

³⁷ Udgifter, der IKKE er medtaget i referencebeløbet.

³⁸ Udgifter, der er medtaget i referencebeløbet.

8.2.4. *Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 – udgifter til administrativ forvaltning)*

i mio. EUR (3 decimaler)

Budgetpost 07 01 04 01	2009	2010	2011	2012	2013		2009- 2013
1 Teknisk og administrativ bistand (herunder personaleudgifter)							
Forvaltningsorganer ³⁹							
Anden teknisk og administrativ bistand							
- intern							
- eksternt: it-helpdesk	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000
Teknisk og administrativ bistand i alt	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,000

8.2.5. *Udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

i mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	2009	2010	2011	2012	2013	2014 ff.
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,351	0,585	0,585	0,585	0,585	
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjelpeansatte, nationale eksperter (END), kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)	0,101	0,253	0,253	0,253	0,253	
Samlede udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,452	0,838	0,838	0,838	0,838	

Beregning – *tjenestemænd og midlertidigt ansatte*

Standardløn til 1 A*/AD (jf. punkt 8.2.1) er 117 000 EUR/år.

³⁹ Der skal henvises til den specifikke finansieringsoversigt for det eller de pågældende forvaltningsorganer.

Beregning – *personale, der finansieres over art. XX 01 02*

Standardløn til 1 A*/END (jf. punkt 8.2.1) er 50 580 EUR/år.

8.2.6. *Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

i mio. EUR (3 decimaler)

	2009	2010	2011	2012	2013	2014 ff.	2009 - 2013
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser	0,008	0,008	0,008	0,010	0,010		0,044
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer	0,015	0,015	0,015	0,115	0,015		0,175
XX 01 02 11 03 - Udvalg ⁴⁰	0,054	0,108	0,054	0,054	0,108		0,378
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer				0,200	0,200		0,400
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer							
2 Andre forvaltningsudgifter i alt (XX 01 02 11)							
3 Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)							
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,077	0,131	0,077	0,379	0,333		0,997

Beregning – *Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet*

Fra 2009 til 2013 er der hvert år planlagt 4 tjenesterejser (enhedsomkostning: 1 000 EUR). Formålet er at forklare forordningens mål og foranstaltninger og bistå medlemsstaterne med at gennemførelse og anvende den.

Fra 2009 til 2013 er der hvert år planlagt 2 tjenesterejser (enhedsomkostning: 1 000 EUR). Formålet er deltagelse i akkrediteringsorganernes møder i henhold til forordningens artikel 20.

Fra 2009 til 2013 er der hvert år planlagt 2 tjenesterejser (enhedsomkostning: 1 000 EUR). Formålet er deltagelse i møder i forummet af registreringsorganer.

Fra 2012-2013 er der været og planlagt to tjenesterejser (enhedsomkostning: 1 000 EUR). Formålet er at mødes med interessenter med henblik på revision af forordningen.

⁴⁰ Oplys, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe det tilhører.

Fra 2009 til 2013 er der hvert år planlagt tre møder i ISO TC 207 (den tekniske komité for miljøledelsessystemer) med gennemsnitlige omkostninger på 5 000 EUR per tjenesterejse.

I 2012 er der planlagt en konference (enhedsomkostning: 100 000 EUR) for at høre interessenter og kompetente myndigheder om gennemførelsen af forordningens foranstaltninger med henblik på revision af forordningen i 2014.

Fra med 2009 er planlagt to årlige møder i det forskriftsudvalg, der er nedsat ved forordningen (enhedsomkostning: 27 000 EUR per møde). Formålet er at udveksle oplysninger for at kunne udarbejde relevante retningslinjer og anbefalinger med henblik på at øge harmoniseringen mellem medlemsstaterne.

I 2010 (kort efter forordningens ikrafttræden) er planlagt to ekstra møder i det forskriftsudvalg, der er nedsat ved forordningen, og i 2013 yderligere to ekstra møder med henblik på revisionen af forordningen i 2014. (enhedsomkostninger: 27 000 EUR per møde).

Der er planlagt eksterne undersøgelser til en samlet pris af 200 000 EUR om året i 2012 og 2013 med henblik på revisionen af forordningen i 2014.

De nødvendige personalemæssige og administrative ressourcer vil blive dækket via den tildeling, som kan ydes til det ansvarlige GD inden for rammerne af de årlige tildelingsprocedurer i lyset af de budgetmæssige begrænsninger.